

ตัดภาษี

Save Up & Cut Tax with TaxBugnoms

มีเงินออม

: TaxBugnoms ช่วยได้

เคล็ดลับในการออม และภาษี
เพื่ออนาคตที่สดใสของมนุษย์เงินเดือน

โดย TaxBugnoms

ตัดภาษี มีเงินออม

: TaxBugnom's ช่วยได้

Save Up & Cut Tax with TaxBugnom's

เคล็ดลับในการออม และภาษี

เพื่ออนาคตที่สดใสของมนุษย์เงินเดือน

โดย TaxBugnom's

(สงวนลิขสิทธิ์)

คำนิยม

“การออมเงิน” และ “การเสียภาษี” เป็นหัวข้อที่คนทำงานยกขึ้นกล่าวถึงและตั้งคำถามกันในวงสนทนาอยู่เสมอ เนื่องจากมีกฎเกณฑ์ปลีกย่อยค่อนข้างมากและมีรายละเอียดต่างกันไปตามแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม ทั้งสองเรื่องนี้ มักจะถูกพิจารณาแยกกัน การเก็บออมเงินก็ส่วนหนึ่ง การเสียภาษีก็น่าอีกส่วนหนึ่ง ขณะที่บริบทที่แท้จริงทั้งสองเรื่องนี้เป็นสิ่งที่คนทำงานควรมีความรู้ความเข้าใจควบคู่กันไป เพราะต่างก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความมั่งคั่งในระยะยาว

นอกจากเรื่องทั้งสองข้างต้นแล้ว “การลงทุน” ให้เงินออมงอกเงยมากกว่าการออมเงินกับธนาคารตามปกติทั่วไป ก็เป็นหัวข้อที่คนทำงานให้ความสนใจมากขึ้น ด้วยการลงทุนที่ถูกรีวิวหลักการ จะสามารถช่วยให้คนทำงานมีอิสรภาพทางการเงินได้เร็วขึ้น และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นแต่ก็เช่นเดียวกัน เรื่องนี้มักถูกอธิบายแยกตัวออกไปจากการออมและการเสียภาษี ทั้งที่เป็นเรื่องซึ่งควรมีความเข้าใจควบคู่กันไปทั้งหมด

หนังสือ “ตัดภาษี มีเงินออม : TaxBugnoms ช่วยได้” เล่มนี้ ได้รวมเอาหัวข้อทั้งสามประการข้างต้นมาร้อยเรียงเป็นเรื่องราวที่มีการอธิบายความและยกตัวอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย ด้วยเหตุที่ผู้เขียนมีความรู้เข้าใจอย่างลึกซึ้งในเชิงภาษีเงินได้ ประกอบกับได้มีการศึกษาเพิ่มเติมมาเป็นอย่างดีจนเชี่ยวชาญในเรื่องการออมและการลงทุน

ในฐานะที่มีโอกาสช่วยเผยแพร่แพร่บทความของผู้เขียนแต่ครั้งยังเป็นตัวหนังสือบนโลกดิจิทัล ซึ่งได้รับรู้ถึงความตั้งใจอันดีและยิ่งใหญ่ของผู้เขียน จึงเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านทุกท่านได้รับความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในเรื่อง การออม การลงทุน และการวางแผนภาษี ซึ่งจะก่อประโยชน์มหาศาลและยั่งยืนแก่ผู้อ่านต่อไปในอนาคต

ศกุนพัฒน์ (เก่ง) จิรวุฒินันท์

• ผู้ก่อตั้งและดำเนินการ Thailand Investment Forum
ซึ่งมีสมาชิกมากกว่า 41,000 ราย (facebook.com/ThInvestForum)

• นักเขียนด้านการเงินการลงทุน ณ FundManagerTalk.com

ซึ่งมีผู้อ่านรวมกันมากกว่า 143,000 ราย (fundmanagertalk.com/author/keng/)

คำนำ

เมื่อตอนที่ยังเป็นเด็กเล็กๆ เวลาผู้ใหญ่มาถามคุณว่า “โตขึ้นหนูอยากเป็นอะไร”
คุณตอบว่าจะไรกันบ้างครับ?

ถ้าให้ผมเดา คนส่วนใหญ่มักจะตอบว่าอยากจะเป็น ทหาร ตำรวจ หมอ นักบิน หรือ
อาชีพอื่น ๆ อีกมากมายที่เด็กน้อยคนหนึ่งสามารถจะจินตนาการไปได้ แต่เจ้าเด็กน้อยคนนั้นคง
ยังไม่รู้หรือกว่าจริงๆ แล้ว ใ้อาชีพที่เราใฝ่ฝันอยากจะเป็นทั้งหลายกันนะ มันก็คืออาชีพ
ประเภทเดียวกันทั้งหมด ที่เรียกว่า...

“มนุษย์เงินเดือน”

(ยกเว้นเด็กคนนั้นจะตอบว่าอยากเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัวนะครับ ^^)

ทีนี้พอเราเติบโตขึ้น โลกแห่งความจริงมันไม่ได้สวยงามขนาดนั้น ใ้อั้มที่วัยเด็กเคย
ฝันอยากจะเป็นทหาร ตอนนั้นก็ลบลกลายเป็นพนักงานส่งเอกสาร ส่วนใ้ออกที่อยากจะเป็น
ตำรวจ ตอนนั้นก็กลายเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีซะงั้น แต่ยังไงก็ตามเราก้ยังไม่หลุดพ้นกับวังวนของ
อาชีพที่เรียกว่า “มนุษย์เงินเดือน” อยู่ดี

ทันทีที่คุณมีเงินเดือน ซึ่งก็คือรายได้ สิ่งที่เป็นเหมือนเงาที่ติดตามเรามากก็คื “ภาษี”
ซึ่งหลายๆ คน พอได้ยินคำว่ารายได้ ก็รู้สึกเบิกบานใจ ที่รายได้ หรือ “เงินเดือน” ของเรามี
จำนวนเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี แต่ก็ต้องหดหูทุกครั้งที่ได้ยินว่าเราต้อง “เสียภาษี” เพิ่มขึ้นทุกๆ ปีด้วย
เช่นกัน และบางคนยิ่งห่างออกไปกว่านั้น เมื่อหันไปดูใบบัญชีธนาคารของตัวเองแล้วก็พบว่าไม่
มี “เงินออม” สักบาท

ปัญหาทั้งหมดนั้นคือจุดเริ่มต้นของการเขียนบทความลงใน “บล็อกภาษีข้างถนน” ทั้งหมดจำนวน 15 ตอนภายใต้ชื่อบทความชุด “ว่าด้วย การออม การวางแผนภาษี และ มนุษย์เงินเดือน” ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีทั้งในบล็อกและหน้า Facebook Page

เมื่อจบบทความชุดนั้นลง ผมเลยตัดสินใจที่จะรวบรวมเล่มเป็นหนังสือ เพื่อเป็นการเพิ่มความสะดวกให้กับท่านที่ยังไม่เคยอ่าน หรือผู้อ่านที่อยากจะรวบรวมเนื้อหาทั้งหมดเก็บไว้ในเล่มเดียวกัน โดยเพิ่มเติมเนื้อหาเข้าไปอีกเล็กน้อย รวมถึงแก้ไขข้อผิดพลาดที่ซ้ำซ้อนออกไป

ถ้าหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับบทความชุดนี้หรือข้อผิดพลาดประการใด ขอความกรุณาแจ้งให้ผู้เขียนทราบเพื่อที่จะได้แก้ไขในโอกาสต่อไปด้วยครับ

TaxBugnoms

<http://tax.bugnoms.com/>

<http://www.facebook.com/TaxBugnoms>

สารบัญ

บทนำ รู้จักกับมนุษย์เงินเดือน

ความจริงที่คุณยังไม่รู้

คุณ คือ “แหล่งเงินได้ชั้นดีของรัฐ”

บทที่ 1 เงินได้พึงประเมิน

รู้จักกับ “เงินได้พึงประเมิน”

เงินเดือน คือ เงินได้พึงประเมิน

เงินได้พึงประเมินไม่ได้รวมแค่เงิน...

แล้วรายได้ของเรามีอะไรบ้าง

มีรายได้ก็ต้องมี “ค่าใช้จ่าย”

บทที่ 2 วิธีการคำนวณภาษี และการลดเงินได้สุทธิ

ลดรายได้

เพิ่มค่าใช้จ่าย

ยังมีวิธีอะไรอีกบ้าง...

บทที่ 3 มารู้จัก “ค่าลดหย่อน” กัน

ประเภทของค่าลดหย่อน

บทที่ 4 ออมเงินกันบ้างนะจ๊ะ

เรื่องราวของคนที่ไม่รู้จักออม

การวางแผนภาษีและการออมเงิน

บทที่ 5 ระบบการออมภาคบังคับ

ประกันสังคม

เงินแค่ 9,000 บาท

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

บทที่ 6 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

LTF คืออะไร

LTF มีกี่แบบ และมีผลตอบแทนอะไรบ้าง

สิทธิประโยชน์ในการประหยัดภาษีของ LTF

ถ้าทำผิดเงื่อนไข จะทำยังไงดี?

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับ LTF

วิธีการลงทุนของผม

บทที่ 7 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ RMF

RMF คืออะไร

ใครที่ควรจะลงทุนใน RMF บ้าง

RMF มีกี่แบบ และมีผลตอบแทนอะไรให้บ้าง

สิทธิประโยชน์ในการประหยัดภาษีของ RMF

ตัวอย่างการซื้อ RMF

ถ้าทำผิดเงื่อนไข จะทำยังไงดี?

ปัญหาในการลงทุน RMF

ความแตกต่างในการลงทุน LTF และ RMF

RMF มีผลประโยชน์และความเสี่ยงแค่ไหน

ลับเปลี่ยนกองทุนดีไหม

บทที่ 8 มาหยุดจ่ายภาษีกัน

บทสรุป

เริ่มต้นจาก “รายได้”

ค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนพื้นฐานที่ควรรู้

ค่าลดหย่อนที่เป็นการ “ออมเงิน”

อย่าลืมกรอกรายการ “แบบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อน”

คอยทบทวนและแก้ไขเสมอๆ

เกี่ยวกับผู้เขียน

บทนำ รู้จักกับมนุษย์เงินเดือน

ก่อนที่เราจะรู้จัก “การออม” และ “การวางแผนภาษี” นั้น เรามารู้จักกับคำว่า “มนุษย์เงินเดือน” ก่อนดีกว่าว่าคืออะไร

มนุษย์เงินเดือน คือ ใครก็ตามที่ทำงานแล้วได้รับเงินทุกสิ้นเดือน จะอาชีพอะไรก็ตามแต่เราก็สามารถเรียกคนเหล่านั้นว่า “มนุษย์เงินเดือน” เพราะถ้าหากรับเงินค่าจ้างรายวัน คุณก็จะเป็น “มนุษย์รายวัน” หรือถ้ารับเงินรายปักษ์ คุณก็จะเป็น “มนุษย์รายปักษ์” ประมาณนั้นเอง

ฮากันหรือเปล่าครับ แฮะๆ ...

เมื่อก็เป็นแค่หมูชตลก (ผีต) ที่ปล่อยออกไปเพื่อเรียกน้ำย่อย ทีนี้ เราลองมานิยามลักษณะของมนุษย์เงินเดือนให้เห็นภาพชัดเจนอย่างจริงจังกันสักหน่อยว่า “มนุษย์เงินเดือน” ทั่วๆ ไปนั้น มักจะมีลักษณะต่อไปนี้

1. ทำงานประจำ เข้าและออกงานเป็นเวลา เพียงแต่บางคนชอบไปสายกว่าเวลาทำงาน และกลับก่อนเวลาเลิกงานหน่อย และมีวันหยุดประจำสัปดาห์ และวันหยุดตามเทศกาล หรือวันสำคัญที่รู้ล่วงหน้าอยู่แล้ว

2. ถ้าบังเอิญงานยุ่งจนต้องทำงานเกินกว่าเวลา หรือทำงานในวันหยุด ก็อาจจะได้รับเบี่ยเลี้ยงบ้าง โบนัสบ้าง วันหยุดเพิ่มบ้าง หรืออาจจะไม่ได้อะไรเลย แม้แต่ค่าชมจากเจ้านาย

(จ่อย...)

3. ได้รับรายได้ที่แน่นอนเท่ากันทุกเดือน ไม่ว่าจะกิจการจะเป็นอย่างไรไม่สน ผลประกอบภาระจะกำไรหรือขาดทุน ก็ยังต้องจ่ายค่าจ้างให้กับคุณอยู่ดีทุกๆ สิ้นเดือน ตามอัตราเงินเดือนที่เคยตกลงกันได้

4. กำหนดหน้าที่แน่นอน และ ทำงานเพียงแคหน้าที่ที่รับผิดชอบเท่านั้น อาจจะมีนอกเหนือจากนั้นบ้างที่ได้รับหัวหน้าสั่ง หรืออาจจะมีบางตำแหน่งที่ทำงานแทบจะทุกอย่างเหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่ก็มีหน้าที่ประจำครับ

5. ถ้ามีรายได้ถึงเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษี ก็จะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ ซึ่งจำนวนภาษีที่อาจจะน้อยหรือมากก็ได้ ขึ้นอยู่กับรายได้ของคุณ

6. ส่วนใหญ่ มนุษย์เงินเดือนจะชอบใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ทุกๆ ต้นเดือน กลางเดือนใช้จ่ายปานกลาง ปลายเดือนใช้จ่ายอย่างยาก

7. ผลจากข้อ 6. ทำให้มักจะชอบเฝ้าคอยให้ถึงสิ้นเดือนไวๆ หรือชอบบ่นบ่อยๆ ว่าเมื่อไรเงินเดือนของตรูจะออกพระ!

ถ้างานและชีวิตของคุณเข้าเงื่อนไขข้างต้นนี้เกือบทุกข้อ (บางท่านที่มีวินัยการเงินดีเด่นอาจจะไม่มีข้อ 6 กับข้อ 7 ก็ได้ครับ ยกเว้นให้)...

แปะๆๆ... ขอแสดงความยินดีด้วยครับคุณ คือ “มนุษย์เงินเดือน”

การเป็นมนุษย์เงินเดือนเนี่ย ฟังเผินๆ แล้วมันก็น่าจะดีใช้ใหม่ครับ มีวันลาให้หยุดตามกฎหมาย มีเงินใช้ทุกเดือนไม่ขาดมือ มีรายได้ปรับเพิ่มขึ้นทุกปี ทำงานเพิ่มก็ได้เงินเพิ่มจาก โอิที เบี้ยเลี้ยงต่างๆ รวมถึงบางที่มีสวัสดิการให้ด้วยนะเธอว์..

อาจจะมีข้อเสียนิดๆหน่อยๆ ตรงที่รายได้อาจจะโดนหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้บ้าง แต่ก็ไม่ได้รู้สึกอะไรมาก แค่เดือนละไม่กี่พันเอง...

จะว่าไป เดือนละไม่กี่พันเอง... สมมุติว่าเดือนละหนึ่งพันปีหนึ่งก็หมื่นสอง

สองปีก็สองหมื่นสี่...

สามปีก็สามหมื่นหก...

เฮ้ย ชักเยอะนี่หว่า!!!!

ใช่แล้วครับ!!! คุณกำลังคิดผิดอยู่ ที่คิดว่าภาษีเป็นเงินนิดเดียว...

เพราะภาษีที่คุณ “ถูกหัก” ไว้ในแต่ละเดือนนั้น มันไม่ใช่เงินน้อยๆ แล้วนะครับ...

ความจริงที่คุณยังไม่รู้

เอาแบบนี้ดีกว่า ผมจะบอกความจริงบางเรื่องให้คุณฟัง ...

ถ้ารู้แล้วก็อย่าไปบอกสรรพากรนะครับ ไม่อย่างนั้นพี่ฯ สรรพากรคงเกลียดผมแน่...

มนุษย์เงินเดือนอย่างเราๆ เนี่ย... ขออนุญาตใช้คำไม่สุภาพสักนิดนะครับ... **โคตร**

เสียเปรียบคนที่มั่งเงินได้ประเภทอื่นๆ เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น เจ้าของกิจการ อาชีพอิสระต่างๆ เพราะกฎหมายภาษีอากรที่เรียกว่า “**ประมวลรัษฎากร**” กำหนดไว้ให้มนุษย์เงินเดือนหักค่าใช้จ่ายได้น้อยมาก คือ 40% ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 60,000 บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่น้อยแสนน้อยเสียเหลือเกิน ลองคิดดูสิครับว่า ในปีหนึ่งๆ ให้เราใช้เงินแค่ 60,000 บาท แค่นี้เช่าบ้าน ค่าน้ำค่าไฟก็ไม่เหลือแล้วละครับบบ พี่น้องครับบบ

ถ้าเทียบกับเงินได้ประเภทอื่นๆ ที่สามารถหักรายจ่ายได้เป็นจำนวนมากกว่าไม่ว่าจะเป็น การประกอบวิชาชีพอิสระต่างๆ เช่น วิศวกรรม สถาปัตยกรรม และการบัญชี คุณจะสามารที่จะเลือกหักลดหย่อนได้ในอัตราร้อยละ 30 โดยที่ไม่มีเพดานมาจำกัดว่าต้องเป็นเงินจำนวนเท่าไร ยิ่งถ้าคุณประกอบอาชีพที่มีใบประกอบโรคศิลป์ เช่น แพทย์ คุณจะสามารหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 เลยทีเดียวละครับ และอาชีพพวกนี้ยังได้สิทธิเลือกที่จะหักลดหย่อนตามที่เกิดขึ้นจริงก็ได้ด้วยนะสิ¹

---

¹ อ้างอิงตามเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 6 ตามประมวลรัษฎากร

ยิ่งถ้าหากคุณเป็นบุคคลธรรมดาประกอบธุรกิจส่วนตัวทั้งหลายในรูปแบบที่เป็น “พาณิชย์กรรรม” ที่มีรูปแบบชัดเจนแล้วละก็ รายได้ของคุณก็จะถือเป็นเงินได้อีกประเภทหนึ่งที่สามารถหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาได้ในอัตราร้อยละ 65 – 85 โดยที่ไม่มีเพดานจำกัด ซ้ำยังสามารถเลือกหักค่าใช้จ่ายตามจริงได้เช่นเดียวกัน¹

อีกอย่างที่แสนจะเสียเปรียบยกกำลังสอง คือ คุณต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ล่วงหน้าในทุกๆ เดือนเสียด้วย เรียกว่า ซวยสองต่อเลยละทีนี้

เรามาดูความจริงที่น่าภูมิใจ (หรือเปล่า) อีกข้อหนึ่งกันต่อดีกว่าครับ...

---

¹ อ้างอิงตามเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 ตามประมวลรัษฎากร

คุณ คือ “แหล่งเงินได้ชั้นดีของรัฐ”

รู้ไหมครับว่า “มนุษย์เงินเดือน” อย่างเราๆ นี้ถือเป็นแหล่งเงินได้ที่ดีของรัฐในการเก็บภาษีเลยทีเดียว ฟังแล้วน่าภูมิใจนะครับ ถ้าเราไม่ต้องเสียเงิน เหนือๆ...

ลองคิดดูสิครับว่า รัฐแทบจะไม่ต้องเสียอะไรเลยแม้แต่หน่วยในการจัดเก็บภาษีของคุณ เนื่องจากตัวนายจ้างก็เป็นผู้ที่หักและนำส่งภาษีไว้ในทุกๆ เดือน รัฐก็ได้รับภาษีอย่างสม่ำเสมอ จะเบียดก็ไม่ได้เพราะเงินถูกหักก่อนที่จะถึงมือเราเสียอีก ถ้าไม่เรียกว่าเป็นแหล่งรายได้ที่ดี แล้วจะเรียกว่าอะไรดีละเนี่ย

เพื่อเพิ่มอรรถรส ก่อนที่จะอ่านหัวข้อต่อไปนี้ ผมอยากให้คุณลองไปหยิบสลิบเงินเดือนมาดูก่อนครับ...

ถ้าคุณอ่านแล้วยังรู้สึกสับสน ว่าได้นีมันมาบ่นบ้าง บอๆ หรือพยายามจะบอกอะไรกับตรูอยู่ เอาแบบนี้ละกัน คุณลองกลับไปหยิบสลิบเงินเดือนเดือนล่าสุดมาก่อน พลิกดูจำนวนภาษีที่ถูกหักไว้ทั้งหมดในใบนั้น แล้วคุณ 12 เข้าไป จากนั่นค่อยๆ เหลือบตามองยอดเงินที่เสียภาษีในแต่ละปีของคุณ หลังจากนั้นลองกลั่นใจถามตัวเองว่า รู้สึกว่าเงินส่วนนี้นั้น เป็นเงินที่มีจำนวนมากหรือเปล่าว?

ถ้าคิดแล้วและพบว่าไม่มาก ชิวๆ ยอมรับได้ ก็แสดงว่าคุณได้วางแผนภาษีไว้ดีแล้ว หรือคุณคงพอใจกับยอดภาษีที่ต้องเสียในแต่ละปีแล้ว

แต่ถ้าคุณคิดว่ามันเยอะแล้วละก็

- .
- .
- .
- .
- .
- .
- .
- .

แสดงว่าคุณหยิบหนังสือมาถูกเล่มแล้วครับ

ถ้ารู้สึกเสียตายนโยบายที่เสียไป และอยากรู้ว่าจะทำอย่างไรให้เสียภาษีน้อยกว่านี้

เปิดอ่านตอนต่อไปสิครับ :)

บทที่ 1

เงินได้พึงประเมิน

เมื่อเรารู้แล้วว่าตัวเองเป็น “มนุษย์เงินเดือน” และยังรู้ด้วยว่า “ภาษี” ที่เราถูกหักไปในแต่ละเดือนนั้นมีค่ามากแค่ไหน คิดแล้วก็ชักจะเริ่มเสียดาย... ใช่มั้ยครับ

ต่อจากนี้ เราก็มาดูกันว่า จะทำยังไงให้สามารถประหยัดเจ้า “ภาษี” ที่ว่านี้ได้ ดีกว่านั่งบ่นโวยวายกับท้องฟ้าว่า โลกนี้แสนจะไม่ยุติธรรม ทำไมตรูถึงต้องเกิดมาเป็นมนุษย์เงินเดือนด้วยพระ บลาๆๆๆๆ พุดไปก็เสียเวลาครับ มาหาวิธีแก้ไขกันดีกว่า

รู้จักกับ “เงินได้พึงประเมิน”

ก่อนที่จะเข้าไปถึงวิธีการประหยัดภาษี เราต้องรู้และเข้าใจตัวเองก่อนว่ารายได้ของเรา นั้น เข้าข่ายเป็นรายได้ประเภทไหนทางกฎหมาย และมีข้อกำหนดทางกฎหมายในการคำนวณภาษีเงินได้ไว้อย่างไรบ้าง เพื่อที่จะได้เข้าใจและวางแผนภาษีให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

สำหรับกฎหมายในเรื่องของภาษีเงินได้ในประเทศไทยนั้น มีชื่อเรียกว่า “**ประมวลรัษฎากร**” ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่กรมสรรพากรในการจัดเก็บภาษีประเภทต่างๆ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ หรือ แม้กระทั่ง ออกรแสตมป์ โดย “**ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา**” ที่มีมนุษย์เงินเดือนอย่างเราต้องเสีย ก็อยู่ในประมวลรัษฎากรฉบับนี้นั่นเอง

เงินเดือน คือ เงินได้พึงประเมิน

อย่างที่เรารู้ๆ กันดีครับว่า รายได้หลักของ “มนุษย์เงินเดือน” ก็ต้องเป็น “เงินเดือน” ซึ่งทางประมวลรัษฎากรได้จัดกลุ่มประเภทเงินได้ของเราไว้ให้เป็น “เงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40 (1)” ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ครับ

มาตรา 40 (1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ไม่ว่าจะเป็เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างชำระหนี้ใดๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

ถ้าเราสังเกตดีๆ จะเห็นว่า ประมวลรัษฎากรจะเรียกรายได้หรือเงินได้ว่า “เงินได้พึงประเมิน” และ “เงินเดือน” ก็ถือเป็น “เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1)” แล้วใช้คำว่าเงินได้พึงประเมินนี้มันคืออะไรกันล่ะ ทำไมต้องเรียกว่า “เงินได้” ทำไมถึงต้อง “พึงประเมิน” ดังนั้นเรา มาดูความหมายของคำนี้กันดีกว่าครับ

“เงินได้พึงประเมิน” หมายถึง เงินได้ของบุคคลใดๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ของปีใดๆ หรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในปีภาษีนั้นซึ่ง ได้แก่

1. เงิน
2. ทรัพย์สินซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับจริง

3. ประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน
4. เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้
5. เครดิตภาษีตามที่กฎหมายกำหนด

โดยเงินได้พึงประเมินที่ว่านี้ ประมวลรัษฎากรให้ถือตามทีเงินเราได้รับจริงตาม “เกณฑ์เงินสด” ซึ่งหมายความว่า “หากได้รับเงินได้ในปีภาษีไหน ให้ถือเป็นเงินได้ในปีภาษีนั้น”

ตัวอย่าง นายปาน ได้บรรจุเข้าเป็นพนักงานของบริษัท ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2554 แต่บริษัทจ่ายเงินเดือนให้นายปานในเดือนมกราคม 2555 ซึ่งถ้าเรายึดตามประมวลรัษฎากรแล้ว นายปานจะต้องถือเงินเดือนในเดือนธันวาคมเป็นเงินได้ในปี 2555 ไม่ใช่เงินได้ที่เกิดขึ้นปี 2554 (ดูจากวันที่ได้รับเงินเป็นหลัก) แม้ว่าจะเป็นเงินเดือนของปีทีแล้วก็ตาม

แต่ยังมีเรื่องทีซับซ้อนกว่านี้อีกหน้อยครับ...

เงินได้พึงประเมินไม่ได้รวมแค่เงิน...

ที่นี้พอรู้จักกับความหมายของเงินได้พึงประเมินแล้ว จะเห็นว่าประมวลรัษฎากรได้กำหนดความหมายของคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” ไว้ถึง 5 ข้อ โดยไม่ได้หมายความถึงแค่ “เงิน” อย่างที่เราเข้าใจกัน เช่น “เงินเดือน” ที่หมายถึง เงินสดที่ได้รับจากบริษัทหรือนายจ้างในแต่ละเดือน แต่ยังหมายความถึงอะไรไม่รู้อีกตั้ง 4 ข้อเนาะ

ในส่วนนี้ ผมก็เคยนึกสงสัย เลยอาศัยการตีความเอาเองว่า ถ้าหากเราเองเป็นรัฐที่ต้องการจะเก็บภาษีจากเงินได้หรือรายได้ของประชาชนแล้ว คุณคิดว่ารัฐควรจะกำหนดคำจำกัดความของเงินได้ของประชาชนไว้แบบกว้างหรือแคบดีล่ะครับ?

คำตอบก็คือ “แบบกว้าง” ถูกต้องนะครับบบบบ เพราะการตีความแบบกว้างๆ หรืออะไรก็สามารถเป็นเงินได้พึงประเมินได้หมด ก็เท่ากับว่ารัฐยังมีโอกาสได้รับภาษีเพิ่มขึ้น และยิ่งรัฐได้ภาษีเพิ่มขึ้นเท่าไร จะได้มีเงินไปพัฒนาประเทศเราให้น่าอยู่มากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะ เป็นสวัสดิการที่แสนจะดี ถนนที่แสนจะเรียบแน่นอนหนา ไม่มีการท่รดตัว หรือว่าระบบขนส่งมวลชนที่แสนสบาย ไม่มีหกรอกครับที่คนในรัฐจะแอบเอาเงินภาษีที่พวกเราเสียไปเข้ากระเป๋าตัวเอง ถ้ามีก็ไม่ใช่ประเทศนี้เนาะ... ไม่มีทาง ไม่มีทาง...

ก่อนที่จะออกนอกเรื่องไปไกลกว่านี้ (จนหนังสือเล่มนี้ถูกแบน) เรามาดูรายละเอียดของเงินได้พึงประเมินทั้ง 5 ข้ออีกสักครั้งกันดีกว่าครับ

แล้วรายได้ของเรามีอะไรบ้าง

เมื่อเรารู้แล้วว่า ประมวลรัษฎากร ได้กำหนดคำจำกัดความของคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” ตามมาตรา 39 ให้มีความหมายกว้างที่กว่าคำว่า “เงินเดือน” เราก็ต้องมาพิจารณาดู รายได้ของเราด้วยว่ามีส่วนไหนต้องมารวมเป็นเงินได้พึงประเมินบ้าง

1. **เงิน** หมายถึง เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน หรือเงินอื่นๆ ที่นายจ้างจ่ายให้จากหน้าที่งานที่ทำ โดยในส่วนของจ่ายเป็น “เงินสด” ให้กับ “มนุษย์เงินเดือน” อย่างเราๆ ทุกเดือน หรือตามครั้งคราว ในปีไหน เราก็ต้องนำมาถือเป็นเงินได้ในปีภาษีนั้นทันที เช่น เงินเดือนที่ได้รับเข้าบัญชีธนาคารในแต่ละเดือน

2. **ทรัพย์สินซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับจริง** อย่างเช่น กรณีได้รับรางวัลจากการประกวดชิงโชค หรือจับสลากต่างๆ ในบริษัท ก็ต้องถือเป็นรายได้ของเราด้วยเหมือนกัน
ตัวอย่าง บริษัทแจกสร้อยคอทองคำให้แก่พนักงาน มูลค่า 50,000 บาท ต้องถือว่าเป็นเงินได้ของพนักงานจำนวน 50,000 บาท

3. **ประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน** อันนี้ผมตีความว่าเป็นสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ได้รับจากนายจ้าง เช่น การได้อยู่บ้านของนายจ้างโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เงินที่นายจ้างชำระหนี้ใดๆ แทนลูกจ้าง ก็ต้องนำมาเป็นรายได้ของเราอีกเหมือนกัน

ตัวอย่างเช่น บริษัทมีหอพักให้เช่า ในอัตราค่าเช่าเดือนละ 5,000 บาทต่อเดือน แต่ให้พนักงานของบริษัทอยู่ฟรี ดังนั้นเงินค่าเช่าจำนวน 5,000 บาทที่พนักงานไม่ต้องเสีย ต้องนำมารวมเป็นเงินได้ของพนักงานด้วยครับ

4. **เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้** อันนี้ชัดเจนมากครับ ภาษีอะไรก็ตามที่บริษัทออกให้ก็ต้องถือเป็นเงินได้ของพนักงานด้วยเหมือนกัน

ตัวอย่างเช่น บริษัทจ่ายเงินออกภาษีหัก ณ ที่จ่ายให้กับพนักงาน ค่าภาษีที่บริษัทออกให้ก็ต้องถือเป็นเงินได้ของพนักงานด้วยครับ

5. **เครดิตภาษีตามที่กฎหมายกำหนด** สำหรับส่วนนี้ ผมตีความว่า หมายถึงเรื่องของเครดิตภาษีเงินปันผล และเท่าที่ลองตรวจสอบข้อมูลดู ยังไม่พบเจออะไรที่น่าจะเกี่ยวข้องกับมนุษย์เงินเดือนอย่างเราๆ นอกเสียจากว่าจะมีรายได้จากเงินปันผลที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

หากคุณผู้อ่านมีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ก็สามารถอ่านจากบทผมเคยเขียนไว้ใน “บล็อกภาษีข้างถนน” ได้ครับครับ ในหัวข้อรายได้จากการลงทุนในหุ้นต้องเสียภาษีหรือไม่ – เงินปันผล (Dividend) หรือ เข้าไปที่ <http://tax.bugnoms.com/tax/dividend-from-investment-should-pay-tax/> ได้เลยครับ

เมื่อเราเข้าใจความหมายของคำว่าเงินได้พึงประเมินแล้ว อาจจะช่วยตอบข้อสงสัยที่ว่าทำไมในสลิปเงินเดือนถึงมีเงินได้มากกว่าที่ได้รับจริง ก็เพราะเจ้า “ประโยชน์ส่วนเพิ่ม” ที่เราได้รับจากนายจ้างหรือบริษัท ต้องถือเอามาเป็นเงินได้ในกรคำนวณภาษีของเราทั้งหมดนั่นเอง

มีรายได้ก็ต้องมี “ค่าใช้จ่าย”

ทีนี้พอมีข้อกฎหมายที่พูดถึงรายได้ของเราไปแล้ว ก็มีข้อกฎหมายที่พูดถึงรายจ่ายของเราเช่นกัน เพราะว่ารายจ่ายที่เราใช้สามารถนำไปคำนวณหักลบภาษีออกได้ครับ

เริ่มที่ตัวแรกเลยก็คือ “ค่าใช้จ่าย” ซึ่งตัวค่าใช้จ่ายนี้เอง ถือเป็นสิ่งที่น่าเจ็บปวดที่สุดของ “มนุษย์เงินเดือน” เนื่องจากประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้มนุษย์เงินเดือนอย่างเราๆ สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับเงินได้ประเภทนี้ใน **อัตราร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 60,000 บาท** (ตามมาตรา 42 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร) ซึ่งหมายความว่า

ถ้าคุณมีเงินเดือน 10,000 บาท เท่ากับคุณมีรายได้ปีละ 120,000 บาท สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 48,000 บาท แปลว่า คุณจะมีเงินได้สุทธิ คือ 72,000 บาท

ถ้าคุณมีเงินเดือน 12,500 บาท เท่ากับคุณมีรายได้ปีละ 150,000 บาท สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 60,000 บาท แปลว่า คุณจะมีเงินได้สุทธิ คือ 90,000 บาท

ถ้าคุณมีเงินเดือน 15,000 บาท เท่ากับคุณมีรายได้ปีละ 180,000 บาท สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 60,000 บาท แปลว่า คุณจะมีเงินได้สุทธิ คือ 120,000 บาท

ถ้าคุณมีเงินเดือน 20,000 บาท เท่ากับคุณมีรายได้ปีละ 240,000 บาท สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 60,000 บาท แปลว่า คุณจะมีเงินได้สุทธิ คือ 180,000 บาท

ถ้าคุณมีเงินเดือน 40,000 บาท เท่ากับคุณมีรายได้ปีละ 480,000 บาท สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 60,000 บาท แปลว่า คุณจะมีเงินได้สุทธิ คือ 420,000 บาท

ถ้าคุณมีเงินเดือน 80,000 บาท เท่ากับคุณมีรายได้ปีละ 960,000 บาท สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 60,000 บาท แปลว่า คุณจะมีเงินได้สุทธิ คือ 900,000 บาท

เริ่มเห็นความผิดปกติแล้วใช่ไหมจะ...

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ พูดยุทธวิธีกันให้ชัดๆเลยว่า **ไม่ว่าคุณจะมีเงินได้มากเท่าไรก็ตาม คุณจะสามารถหักค่าใช้จ่ายได้สูงสุดแค่เดือนละ 5,000 บาทเท่านั้น!!!**

โอ้ยยยย ที่ตอนคิดเงินได้จากเราละก็ คิดเอาเสียเยอะแยะ อะไรก็ตามต้องเอามาเป็นเงินได้ทั้งหมด ส่วนตอนให้หักค่าใช้จ่าย ให้หักได้แค่นี้เดียว (ผมรู้ว่าหลายๆ คนแอบบ่นแบบนี้ อยู่)

ในเมื่อมีผู้ร้ายเป็นค่าใช้จ่าย ก็ต้องมีพระเอกขี่ม้าขาวมาช่วยเราเหมือนกัน โดยในตอนต่อไปเราจะมารู้จักกับ “พระเอกตัวจริง” ที่จะมาช่วยเรา ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้เสียภาษีน้อยลง

เปิดอ่านในบทต่อไปได้เลยครับ รับรองได้เลยว่า รู้แล้วต้องร้องซี๊ดดดดดด .....

บทที่ 2

วิธีการคำนวณภาษี และการลดเงินได้สุทธิ

ก่อนอื่น ผมขอถามคำถามสั้นๆ ก่อนว่า...

คุณรู้หรือไม่ว่า ภาษีที่เราต้องเสียในแต่ละปีนั้น มีวิธีการคำนวณอย่างไร?

บางคนอาจจะทราบแล้ว แต่บางคนอาจจะยังไม่ทราบ ดังนั้น เพื่อให้เราเข้าใจตรงกัน ขออนุญาตอธิบายซ้ำอีกครั้งครับ

การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เป็นมนุษย์เงินเดือนนั้น มีวิธีดังรูปนี้ครับ

เงินได้พึงประเมินทุกประเภทรวมกันตลอดปีภาษี	XXX	(1)
หัก ค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด	XXX	(2)
(1)-(2) เหลือเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่าย	XXX	(3)
หัก ค่าลดหย่อนต่างๆตามที่กฎหมายกำหนด (ไม่รวมเงินบริจาค)	XXX	(4)
(3)-(4) เหลือเงินได้หลังจากหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ	XXX	(5)
หัก ค่าลดหย่อนเงินบริจาค ไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด	XXX	(6)
(5-6) เหลือเงินได้สุทธิ	XXX	(7)

ตัวอย่างการคำนวณเงินได้สุทธิ

นายบักเอม เป็นมนุษย์เงินเดือนหนุ่มโสด (แต่ไม่ซิง) มีรายได้ปีละ 300,000 บาท
 จ่ายเงินเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพปีละ 30,000 บาท ทำประกันชีวิตไว้โดยจ่ายเบี้ยประกันปีละ
 10,000 บาท บริจาคเงินให้กับสมาคมกาชาดอีก 3,000 บาท

จากข้อมูลข้างต้นเราจะนำมาคำนวณการเสียภาษีได้ดังนี้

เงินได้พึงประเมินตลอดทั้งปี 300,000 บาท

หัก ค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด 60,000 บาท

(40% ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 60,000)

หัก ค่าลดหย่อนต่างๆ ได้แก่ (เดียวเราจะพูดเรื่องค่าลดหย่อนกันอีกทีครับ)

- ค่าลดหย่อนส่วนตัว 30,000 บาท
- ค่าเบี้ยประกันชีวิต 10,000 บาท
- เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 10,000 บาท

คงเหลือเงินได้สุทธิหลังจากหัก ลดหย่อน 190,000 บาท

หักเงินบริจาคตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้สุทธิ 3,000 บาท

คงเหลือเงินได้สุทธีก่อนเสียภาษี 187,000 บาท เมื่อเราคำนวณเงินได้สุทธิออกมาแล้ว เราก็นำเงินได้สุทธิตามคำนวณภาษี โดยคุณด้วยอัตราภาษีตามตารางด้านล่างนี้

เงินได้สุทธิ	ช่วงเงินได้สุทธิ แต่ละชั้น	อัตราภาษี ร้อยละ	ภาษีแต่ละชั้น เงินได้สุทธิ	ภาษีสะสม สูงสุดของชั้น
1 - 150,000	150,000	ได้รับยกเว้น	-	-
150,001 - 500,000	350,000	10	35,000	35,000
500,001 - 1,000,000	500,000	20	100,000	135,000
1,000,001 - 4,000,000	3,000,000	30	900,000	1,035,000
4,000,001 บาทขึ้นไป	-	37	-	-

จากเงินได้สุทธิข้างต้น เราจะนำมาคำนวณภาษี ตามอัตราภาษี ดังนี้

เงินได้ 150,000 บาทแรก ยกเว้นภาษี

ที่เหลือ 37,000 บาท (ส่วนที่เกินจาก 150,000 บาท) อยู่ในช่วงอัตรา ภาษี 10% เท่ากับว่าต้องเสียภาษี 3,700 บาท

สรุปคือนายบักเฒ่าต้องเสียภาษี 3,700 บาทในปีนั้นครับ

ทีนี้เรารู้แล้วว่า “ภาษี” ที่เราต้องจ่ายในทุกๆ ปี มีวิธีการคำนวณอย่างไรบ้าง ซึ่งผมขอสรุปเป็นสองข้อสั้นๆ คือ

ข้อแรก เรารู้ว่า ภาษี คิดจาก เงินได้สุทธิ x อัตราภาษี

ข้อสอง เงินได้สุทธิ มาจาก เงินได้พึงประเมิน – ค่าใช้จ่าย (ตามกฎหมาย)

ฉะนั้น ยิ่งเรามีเงินได้สุทธิเพิ่มขึ้นเท่าไร เราก็จะยิ่งต้องเสียภาษีในอัตราที่เพิ่มขึ้นมากเท่านั้น (ถูกต้องนะฮ้าฟฟฟฟฟ) ...

และถ้าอยากจะลดจำนวนภาษีที่ต้องเสียแล้วละก็ เราก็หาวิธีการลด “เงินได้สุทธิ” นั้นเอง

โดยปกติแล้ว กลยุทธ์ที่พวกนักวางแผนภาษีมักจะเลือกใช้ในการลดเงินได้สุทธินั้น มีอยู่ 4 วิธี ได้แก่

1. ลดรายได้
2. เพิ่มค่าใช้จ่าย
3. การเพิ่มค่าลดหย่อน
4. การเพิ่มยอดเงินบริจาค

เรามาค่อยๆ มาดูทีละแบบกันดีกว่าครับ

ลดรายได้

ถ้ามองแค่สองข้อแรกนั้น จะถือว่าเป็นปัญหาหนักอกของ “มนุษย์เงินเดือน” อย่างเราๆ มากกกก เพราะคิดจะลดหยอดเงินได้พึงประเมินก็ทำไม่ได้ เนื่องจากได้รับเงินได้เป็น “เงินเดือน” ที่มีจำนวนเท่ากันในทุกๆ เดือน แถมยังได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปีอีกด้วยซ้ำ

การจะลดรายได้เพื่อลดภาษีคงไม่ใช่หนทางที่ดีจริงไหมครับ และคงไม่มีใครที่จะเดินไปบอกกับเจ้านายว่า

“เอิ่มมมม แบบว่า หัวหน้าครับ ขอโทษนะครับ คือ เอิ่มมม ช่วยลดเงินเดือนให้ผมหน่อยนะครับ ผมไม่อยากจ่ายภาษีแพง หรือไม่ก็แบ่งไปให้คนอื่นบ้างก็ได้ครับ บลาๆๆๆๆ”

หรือคุณจะลองดูก็ได้นะครับ ผมไม่ได้ว่าอะไร แต่อย่ามาบ่นละ ถ้าเค้าลดเงินเดือนให้จริงๆ ี่ๆ (เปลออๆ ผมว่าเค้าจะได้คุณออกเลยมากกว่า เพราะคิดว่าเพี้ยน)

เพิ่มค่าใช้จ่าย

พลดรายได้ไม่ได้ ก็หันมามองวิธีต่อไปกันครับ คือมาจัดการกับค่าใช้จ่ายแทน

ถึงหลายๆ คนอาจจะคิดแบบนั้น แต่รีบปิดประตูได้เลยครับ เพราะตอนที่แล้วผมบอกไว้แล้วว่า ประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้มนุษย์เงินเดือนอย่างเราสามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับเงินได้ประเภทนี้ในอัตราร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 60,000 บาท

ขออนุญาตแปลให้ฟังชัดๆ อีกทีนะครับว่า **ไม่ว่าคุณจะมีเงินได้มากเท่าไรก็ตาม คุณจะสามารหักค่าใช้จ่ายได้สูงสุดแค่เดือนละ 5,000 บาทเท่านั้น!!!**

อ้อ!!! ลดรายได้ก็ไม่มีใครทำ เพิ่มค่าใช้จ่ายก็ไม่ได้ แล้วจะทำยังไงกันดีละ หรือจะเปลี่ยนอาชีพไปทำอาชีพอื่นที่สามารถคิดค่าใช้จ่ายได้มากกว่านี้ ก็คงจะกลับตัวไม่ทันแล้วใช่มั้ยล่ะครับ

ยังมีวิธีอะไรอีกบ้าง...

ตอนนี้เราก็ต้องมาลุ้นกันต่อกับสองวิธีที่เหลือครับ ได้แก่

การเพิ่มยอดเงินบริจาค โดยเราสามารถนำยอดเงินบริจาคมาลดหย่อนภาษีได้ โดย เงินที่ได้รับสิทธิลดหย่อนค่าบริจาคตามกฎหมาย แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนแล้ว

ส่วนเงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา มีสิทธิหักลดหย่อนได้ 2 เท่าของจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริง แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินคงเหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่นๆ แล้ว

โดยรายละเอียดของเงินบริจาคสำหรับบุคคลธรรมดา นั้น ผมเคยเขียนไว้ที่บล็อกภาษีข้างถนนแล้ว ถ้าหากสนใจก็สามารถอ่านได้ที่ลิงค์นี้เพิ่มเติมครับ ในหัวข้อเจาะลึกการลดหย่อนภาษีด้วยเงินบริจาค (1) โดยเข้าไปที่ <http://tax.bugnoms.com/tax/tax-donation-expense/> ได้เลยครับ

สำหรับความเห็นส่วนตัวของผมนั้น คิดว่า **เงินบริจาค** ก็ยังถือเป็นส่วนน้อยของการวางแผนภาษีสำหรับมนุษย์เงินเดือน เนื่องจากติดตรงข้อจำกัดที่ว่าหักได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินคงเหลือหลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน และอีกอย่างเงินบริจาคส่วนนี้เป็นเงินที่เราเสียไปนั้นแม้ว่าเราจะได้อะไร และจะได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่เดือดร้อนคนอื่นๆ แล้ว เราก็คงบริจาคไปเยอะไม่ได้เพราะมนุษย์เงินเดือนส่วนใหญ่คงไม่มีรายรับพอที่จะบริจาคกันได้เยอะๆ โดยตัวเองไม่เดือดร้อน อีกอย่างหนึ่งคือเวลาเราทำบุญ แม้ว่าจะสามารถนำรายจ่ายนั้นมาขอ

ลดหย่อนภาษีได้ตามอัตราภาพ แต่บางทีก็ได้ใบเสร็จบ้าง หรือบางครั้งเราเองก็ไม่กล้าขอใบเสร็จบ้าง วิธีนี้เลยเป็นของแถมเสียมากกว่าจะใช้เป็นวิธีหลักๆ ในการลดภาษี

เมื่ออ่านมาถึงตรงนี้แล้ว เริ่มจะเดากันออกแล้วใช่ไหมครับ ว่าพระเอกตัวจริงของการวางแผนภาษีสำหรับ มนุษย์เงินเดือน ที่สามารถช่วยเราลดหย่อนเงินได้สุทธิ และไม่ต้องเสียผลประโยชน์ในเงินจำนวนนั้นไปฟรีๆ โดยเปล่าประโยชน์...

และคำตอบสุดท้ายของการวางแผนภาษีของเรา ก็คือ

ค่าลดหย่อน (เฮ้ย!!)

ค่าลดหย่อน (เฮ้ย!!!)

ค่าลดหย่อน (เฮ้ย!!!!)

ค่าลดหย่อน (เฮ้ย!!!!!!) / ถูกแล้วววววว :D

ใช่แล้วครับ การเพิ่มค่าลดหย่อน เช่น การใช้สิทธิค่าลดหย่อนให้ได้มากที่สุดนั้น เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ผมแนะนำ ส่วนรายละเอียดเป็นอย่างไรมัน เราเปิดอ่านในบทต่อไปได้เลยครับ

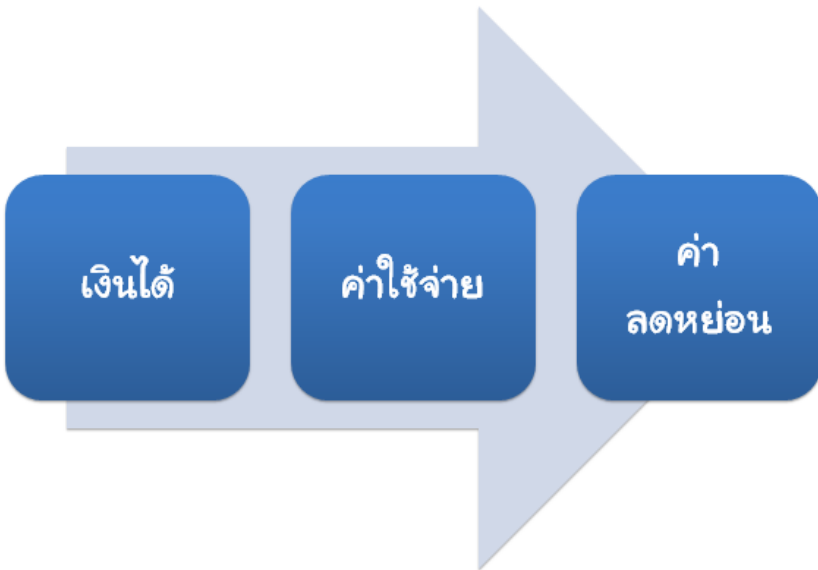
บทที่ 3

มารู้จัก “ค่าลดหย่อน” กัน

ต่อจากบทที่แล้ว เราได้พูดกันไปแล้วว่า พระเอกตัวจริงในเรื่องของความพยายามในการลดภาษีของเราคือ “ค่าลดหย่อน”

ว่าแล้วเราก็มาทำความรู้จักกับพระเอกของเรากันดีกว่าครับ

“ค่าลดหย่อน” คือ รายการต่างๆ ที่กฎหมายได้กำหนดไว้ว่าสามารถใช้หักภาษีได้เพิ่มขึ้นหลังจากได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว เหมือนกับประมวลรัษฎากรจะบอกกับมนุษย์เงินเดือนอย่างเราว่า ค่าลดหย่อนนี่คือสิ่งที่ช่วยปลดอบใจจากความจริงอันขื่นขมที่ว่าเราสามารถหักค่าใช้จ่ายได้สูงสุดแค่เดือนละ 5,000 บาท หรือปีละ 60,000 บาท

ดังรูปจะเห็นว่าหลังจากที่เราคิดเงินได้ของเราแล้ว ขั้นตอนมา ก็คือการหักค่าใช้จ่าย และท้ายสุดคือมาดูว่าเราได้รับค่าลดหย่อนอะไรบ้าง

แต่สำหรับคนที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้มาแล้ว ย่อมรู้ว่าค่าลดหย่อนนั้น มีมากมายหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นค่าลดหย่อนตัวเอง ลูก เมีย พ่อแม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมซื้อบ้าน ประกัน RMF LTF ประกันสังคม และเงินสะสมทั้งหลาย รวมถึงอะไรต่อมิอะไรเต็มไปหมด ฯลฯ เรียกกันได้ว่าเยอะเสียจนเลือกใช้กันไม่ถูกเลยทีเดียว

ดังนั้น ผมขออนุญาตแบ่งประเภทค่าลดหย่อนออกเป็น 5 ประเภท ในสไตล์ของผมเอง เพื่อให้ทุกคนเข้าใจชัดเจนแจ่มแจ้งไปเลยว่า ค่าลดหย่อนประเภทไหนกันแน่ ที่จะประโยชน์กับ “มนุษย์เงินเดือน” อย่างเรา

ถ้าพร้อมแล้ว เรามาเริ่มกันเลยดีกว่า...

ประเภทของค่าลดหย่อน

1. ค่าลดหย่อนของตาย (ลดหย่อนส่วนตัว)

ค่าลดหย่อนที่มีเท่าไรก็ใช้ได้แค่นั้น เหมือนกับเป็นของตายสำหรับเรา คือ ยังไงก็ต้องใช้ ไม่ใช้ก็ไม่ได้ (ถ้ามี) แต่ทางกฎหมายดันให้สิทธิในการใช้น้อยเกินไป จึงไม่สามารถที่จะช่วย “ประหยัดภาษี” ให้กับเราได้เท่าไรนัก

ค่าลดหย่อนประเภทของตายนี้ ได้แก่

- ค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้ (ตัวเราเอง) จำนวน 30,000 บาท
- ค่าลดหย่อนสามีภรรยาของผู้มีเงินได้ จำนวน 30,000 บาท
- ค่าลดหย่อนบุตรคนละ 15,000 บาท

เรามาดูรายละเอียดกันทีละอย่างดีกว่าครับ

ค่าลดหย่อนของ**ผู้มีเงินได้ 30,000 บาท** นั้นไม่ว่าอย่างไรก็ได้ลดหย่อนแน่ๆ อยู่แล้ว ส่วนค่าลดหย่อนอย่างที่สองและสามก็ขึ้นกับว่า คุณแต่งงานและมีลูกหรือเปล่า ซึ่งถ้าใครมีครบก็ได้ลดหย่อนเป็นรายๆ ไปการครับ

โดยค่าลดหย่อน**สามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้ 30,000 บาท** นั้นต้องมีเงื่อนไข ดังนี้ด้วยนะครับ คือ สามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้ที่มีสิทธิหักลดหย่อน จะต้องเป็นสามีหรือภรรยาชอบด้วยกฎหมายหรือต้องจดทะเบียนสมรสกันนั่นเองครับ

นอกจากนี้สามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้ที่จะนำมาหักลดหย่อน จะต้องไม่มีเงินได้พึงประเมินหรือมีแต่ไม่ได้แยกคำนวณภาษี ตัวอย่างเช่น สามีภรรยาคนหนึ่งต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ประเภทที่ 1 ภรรยาสามารถแยกคำนวณภาษีต่างหากจากสามีได้ครับ แต่ถ้าทำแบบนั้นทั้งสามีภรรยาจะไม่มีสิทธินำคู่สมรสมาหักลดหย่อนได้อีก แต่หากภรรยามีเงินได้ประเภทอื่นๆ (ประเภทที่ 2-8) ให้สามีนำเงินได้ของภรรยามารวมคำนวณและมีสิทธินำคู่สมรสมาหักลดหย่อนได้ครับ

ส่วนการหักลดหย่อนบุตร ให้หักสำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้ด้วย ดังนั้น ถ้าไม่จดทะเบียนสมรส ฝ่ายชายจะขอลดหย่อนส่วนนี้ ก็ต้องทำเรื่องรับรองบุตรด้วยนะครับ

นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไขว่าบุตรที่เกิดก่อนหรือ ในพ.ศ. 2522 หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรม ก่อน พ.ศ. 2522 สามารถลดหย่อนได้คนละ 15,000 บาท ส่วนบุตรที่เกิด หลัง พ.ศ. 2522 หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. 2522 คนละ 15,000 บาทเช่นกัน แต่จำนวนบุตรรวมกันต้องไม่เกิน 3 คนครับ ถ้าเกินกว่านี้จะขอลดหย่อนเพิ่มไม่ได้

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะ บุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยให้นับรวมทั้งบุตร ที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี และยังคงศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษาเฉพาะภายในประเทศให้ลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ 2,000 บาทครับ ถ้าต้องการศึกษาเพิ่มเติมสามารถเข้าไปดูในเวปไซต์ของกรมสรรพากรที่ <http://www.rd.go.th/publish/557.0.html> ได้ครับ

2. ค่าลดหย่อนของคนชอบเก็บเล็กผสมน้อย (ลดหย่อนเพื่อการออม)

ค่าลดหย่อนนี้เกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนคุณภาพชีวิตของผู้มีเงินได้ และการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการออมเงินระยะยาวในรูปแบบต่างๆ ซึ่งค่าลดหย่อนประเภทนี้ ยิ่งออมมากยิ่งได้สิทธิลดหย่อนมาก (แต่ต้องเป็นไปตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด)

ค่าลดหย่อนของคนชอบเก็บเล็กผสมน้อยนี้ ได้แก่

- เบี้ยประกันชีวิต
- การออมเงินประเภทจ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพต่างๆ
- เงินสะสมค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)
- เงินสะสมค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
- เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ
- เงินสมทบกองทุนประกันสังคม

แบบนี้เริ่มอยากออมเงินกันบ้างไหมครับ ได้ทั้งเงินเก็บสะสม และสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้อีกด้วย ตรงนี้น่าสนใจครับ

3. ค่าลดหย่อนของคนดีศรีสังคม (ลดหย่อนค่าเลี้ยงดูและบริจาค)

ค่าลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ที่เป็นคนดี เมื่อคุณเป็นคนดี เราจึงมอบโล่ให้ เข็ย!! ไม่ใช่เราจึงให้สิทธิลดหย่อนภาษีที่มากกว่าปกติ ไม่ว่าคุณจะเป็น ลูกกตัญญู ดูแลคนพิการ ซื่อ ประกันให้พ่อและแม่ รวมถึงการบริจาคเงินให้แก่องค์กรต่างๆ ซึ่งส่วนนี้ก็แล้วแต่โอกาสและจิตศรัทธาของแต่ละท่าน แต่อย่าลืมขอเอกสารเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการลดหย่อนด้วยนะ ไม่ต้องหน้าบางกลัวจะถูกหาว่าทำดีแล้วยังมาขอโน้มนขอนี้ เพราะว่ามันเป็นสิทธิที่เราพึงได้รับอยู่แล้ว ทำดีทั้งที่ไม่ต้องอายุใครจ๊ะ

ค่าลดหย่อนของคนดีศรีสังคม ได้แก่

- ค่าลดหย่อนบิดามารดา
- ค่าลดหย่อนอุปการะเลี้ยงดูคนพิการ
- ประกันสุขภาพให้แก่บิดามารดา
- ค่าลดหย่อนเงินบริจาคต่างๆ

ผมขออธิบายในส่วนที่หลายๆ ท่านอาจจะได้ใช้นะครับคือค่าลดหย่อน**บิดามารดา** หากผู้มีเงินได้และคู่สมรสที่มีเงินได้รวมคำนวณภาษี หรือคู่สมรสไม่มีเงินได้ **อุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป** ซึ่งมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพของพวกเขา ผู้มีเงินได้และ คู่สมรสมีสิทธิหักลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาได้คนละ 30,000 บาท ทั้งนี้ บิดาหรือมารดาของผู้มีเงินได้หรือคู่สมรส จะต้องออกหนังสือรับรองว่าบุตรคนใดคนหนึ่งเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูเพียงคนเดียวนะครับ

ส่วนในรายละเอียดของค่าลดหย่อนอื่นๆ สามารถอ่านได้จากเว็บไซต์ของกรมสรรพากรครับ หรือที่ <http://www.rd.go.th/publish/557.0.html> ได้เลยครับ

4. ค่าลดหย่อนสำหรับคนอยากมีบ้าน (ลดหย่อนเพื่อที่อยู่อาศัย)

ค่าลดหย่อนที่เราได้รับรายการนี้ เนื่องจากรัฐเห็นว่าที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ของผู้มีเงินได้ ดังนั้นการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองถือว่าเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนนั่นเอง ดังนั้นรัฐก็เลยช่วยเหลือคนที่กำลังซื้อบ้านหรือผ่อนบ้านเสียหน่อย เหมือนเป็นการแบ่งเบาภาระจากคนอยากมีบ้านไปนิดหน่อย

ค่าลดหย่อนสำหรับคนอยากมีบ้าน ได้แก่

- ค่าลดหย่อนภาษีแก่ผู้ที่ซื้อบ้านที่อยู่อาศัยเป็นหลังแรก (บ้านหลังแรก) สำหรับผู้ที่ซื้อบ้านในราคาไม่เกิน 5 ล้านบาท จะได้สิทธิลดหย่อนภาษีไม่เกิน 5 แสนบาท โดยรายละเอียดสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากร

<http://www.rd.go.th/publish/45799.0.html> ได้เลยครับ

- ค่าลดหย่อนดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เป็นค่าลดหย่อนสำหรับกรกู้ยืมเงินเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยกฎหมายจะให้สิทธิตามจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาทซึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ โดยรายละเอียดสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากรที่ <http://www.rd.go.th/publish/557.0.html> ในข้อ 1.6 ครับ

5. ค่าลดหย่อนอื่นๆ ที่อาจจะมีในอนาคต

ทีนี้เราก็ได้ทำความรู้จักค่าลดหย่อนทั้งหมดแล้ว หลายๆ คนอาจจะอยากรู้ว่าไม่มีค่าลดหย่อนอื่นๆ อีกหรือ ผมก็อยากจะตอบว่า “มีครับ” แต่ผมเลือกที่จะนำค่าลดหย่อนแค่บาง

ประเภทมาแล้วให้ฟังเท่านั้น เพราะหนังสือเล่มนี้เราทำออกมาเอาใจมนุษย์เงินเดือนทุกๆ ท่านครับ ดังนั้นเนื้อหาผมเลยขอเน้นหนักเฉพาะ ค่าลดหย่อน ที่มนุษย์เงินเดือนอย่างเราๆ สามารถนำมาใช้เพื่อวางแผนภาษี มากกว่าอธิบายความหมายและรายละเอียดของ ค่าลดหย่อนทั้งหมดทุกประเภท เพราะถ้าให้เน้นอธิบายค่าลดหย่อนทั้งหมดนี้ คุณคงจะต้องอ่านหนังสือหนาหลายร้อยกว่าหน้า พออ่านจบแล้วก็ต้องมีคำถามอีกว่า ชีวิต (ตู่) จะวางแผนภาษีกันยังไงดีล่ะเนี่ย เล่นใส่มาเยอะขนาดนี้

ถ้าคนที่เคยเสียภาษีมาหลายๆ ปีหลายๆ รอบ ลองสังเกตประเภทของค่าลดหย่อนทั้งหมดข้างต้น ก็คงเริ่มที่จะมีไอเดียแล้วว่า มี “ค่าลดหย่อน” อยู่ประเภทหนึ่ง ที่ช่วยให้เราประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ดีที่สุด และยิ่งช่วยให้เราวางแผนอนาคตเพื่อที่จะเป็นอิสระทางการเงินได้อีกด้วย ว่าแต่วิธีนั้นคืออะไรกันน้ำ...

ใช้แล้วครับวิธีดังกล่าวก็คือการ “ออมเงิน” นั่นเอง

หลายๆ คนคงพอจะเดาได้ เพราะหนังสือเล่มนี้เกี่ยวข้องกับประเด็นหลักๆ สองเรื่อง ได้แก่ การออม และการวางแผนภาษีสำหรับมนุษย์เงินเดือน ก็คงจะเป็นเรื่องอื่นไม่ได้นอกจากกกกกกก “ค่าลดหย่อนที่เป็นการออมเงินระยะยาว” หรือ “ค่าลดหย่อนของคนชอบเก็บเล็กผสมน้อย” อันนี้เองงงงงงงงงงงง (โปรดทำเสียงเหมือนดูรายการทีวีแถมเบี่ยนประกอบด้วยนะครับ)

และเมื่อคุณเข้าใจเรื่องราวของค่าลดหย่อนประเภทนี้แล้ว ผมรับรองได้เลยว่า

คุณจะมีมองเห็น “การออมเงิน” และ “การวางแผนภาษี” ไม่เหมือนเดิมอีก

ต่อไป...

ไม่เหมือนเดิมอย่างไร ลองพลิกหน้าต่อไปได้เลยครับ :)

บทที่ 4

ออมเงินกันบ้างนะจ๊ะ

ตอนที่แล้วผมได้พูดถึงทำในเรื่องของ “ค่าลดหย่อนที่เป็นการออมเงินระยะยาว” ซึ่งประกอบด้วยค่าลดหย่อนดังต่อไปนี้

- เบี้ยประกันชีวิต
- การออมเงินประเภทจ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพต่างๆ
- เงินสะสมค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)
- เงินสะสมค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
- เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ
- เงินสมทบกองทุนประกันสังคม

แต่ก่อนที่จะลงลึกไปถึงเรื่องค่าลดหย่อนแต่ละรายการนั้น ขออนุญาตค้นรายการสักระยะด้วยเรื่องของ “การออม” สักหน่อย เพราะจุดประสงค์ของหนังสือเล่มนี้ไม่ได้จะพูดถึงแค่เรื่องการวางแผนภาษีเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการที่จะพูดถึงเรื่องวิธีการออมเงินของ “มนุษย์เงินเดือน” ไปพร้อมๆ กัน

และผมก็เชื่อเหลือเกินว่า “การออม” คงเป็นปัญหาของคนอีกหลายๆ คน รวมถึงตัวผมก็เป็นหนึ่งในคนที่เคยมีปัญหากับการออม อยากแนะนำให้ลองฟังชีวิตของผมดูสักนิดครับ ว่าชีวิตที่ไม่รู้จักออมนั้นจะเป็นอย่างไรบ้าง

เรื่องราวของคนที่ไม่รู้จักออม

จริงๆแล้ว เมื่อก่อนผมเคยรู้จักออมครับ แต่พอเราแยกย้ายกันเข้ามาหาวิทยาลัย เธอก็ดูเหมือนว่าจะลืมผมไปแล้ว ไซดี ผมมันคนเก๋ ผมมันเป็นแค่แฟนเก๋ ใครจะเหลืเอเยื่อโยให้กับผู้ชายแบบผมล่ะ...

“อะไรนะ คนละออมกัน

กำลังพูดถึงเรื่องออมเงิน ต่างหาก (มุกคล้ายเคียดครับ เหอะๆ...)”

คราวนี้ของจริงล่ะครับ :)

เมื่อก่อนผมเคยเป็นมนุษย์เงินเดือนคนหนึ่ง ที่ไม่เคยเชื่อว่าการออมเงินจะทำให้มีอนาคตที่ดี แต่เชื่อว่า การใช้เงินและหาความสุขในวันนี้นี่แหละ ที่จะทำให้เรามีความสุขจริงๆ หรือพูดง่าย ๆ ว่าตอนนั้นผมก็ใช้ชีวิตแบบบริโภคนิยมไปวัน ๆ อยากรได้อะไรก็ซื้อ จ่าย เงินที่ทำงานหามาได้นอกจากส่วนที่แบ่งให้พ่อแม่แล้ว ใช้มันให้หมดไปเลยยยยยย

แต่พอเริ่มรู้สึกตัวอีกที ตอนที่ทำงานมาหลายปีแล้ว แต่ผมก็ยังไม่มียกเก็บเป็นชิ้นเป็นอันเสียสักที มองไปทางซ้ายก็เห็นเพื่อน ๆ มีเงินเก็บกันหลักแสน มองไปทางขวาก็เห็นพี่น้อง ๆ มีเงินเก็บกันหลายหมื่น แต่ทำไมเรามีเงินติดอยู่ในบัญชีแค่หลักร้อยล่ะ...

โลกแห่งความจริงมันโหดร้ายแบบนี้ล่ะครับ TWT

“ทำไมเราถึงเก็บเงินไม่ได้สักที!!”

ผมตะโกนถามตู้เอทีเอ็ม หลังจากที่เห็นว่าเหลือเงินอยู่ในบัญชีธนาคารประมาณ 2,500 บาท และอีกกว่าสองอาทิตย์จะถึงวันที่เงินเดือนออก โดยไม่แคร์ถึงสายตาคนรอบข้างที่จ้องมองมาเลยแม้แต่นิดเดียว...

พอรู้สึกตัวอีกทีว่าทำเรื่องน่าขายหน้า ก็ตอนที่ได้อินเสียงซุบซิบประมาณว่า... สงสัยมันจะบ้านะเธอ อากาศยิ่งร้อนๆอยู่ด้วย หรือว่าโดนไล่ออกจากงาน บลาๆ...

ณ เวลานั้น รู้สึกเลยว่า ชีวิตของผมต้องมีอะไรที่ผิดพลาดแน่ๆ หรือว่า “มันอาจจะมีการปลงงานหรือวิญญานซ่อนอยู่ในตู้เอทีเอ็มก็เป็นได้” (ถึงได้กดได้กดดี) ว่างๆ ก็ว่าจะขอเชิญคุณวีร จุดสัมผัส หรือ คุณเจน ยานบิน มาตรวจสอบว่ามีอะไรสิ่งอยู่ในตู้บ้างหรือเปล่า ทำไมเงินของผมถึงหายไปขนาดนี้

หลังจากเกิดเหตุการณ์นั้น ผมเลยไปนั่งๆ นอนๆ คิดดู เอาเท้าก่ายหน้าผากดู และตัดสินใจค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือต่างๆ และอินเทอร์เน็ตว่า คนที่เค้าออมเงินกันนั้นเค้าทำกันยังไง มีการวางแผนการเงิน และทัศนคติอย่างไรบ้าง

และแล้วผมก็พบว่า มีอยู่สิ่งหนึ่งที่ผมคิดผิดไปอย่างมาก เกี่ยวกับเรื่องของการออม เพราะผมดันไปคิดเอาเองว่า...

รายได้ - ค่าใช้จ่าย = เงินออม

หรือรายได้ที่หักค่าใช้จ่ายแล้วจึงจะเป็นเงินออม ...

หากฟังดูเผินๆ ก็ไม่น่าจะผิดใช่ไหมครับ เพราะเราทำงานมาหาเงินได้มาเท่าไร เมื่อหักค่าใช้จ่ายที่ใช้หมดแล้ว ส่วนที่เหลือก็ย่อมต้องเป็นเงินออมของเรานั้นเอง **แต่จริงๆ แล้ว เป็นความคิดที่ผิดอย่างแรง!!!**

เพราะความคิดที่ถูกต้องนั้นควรที่จะเป็นแบบนี้ครับ

จริงๆ แล้วควรจะเป็น $\text{รายได้} - \text{เงินออม} = \text{ค่าใช้จ่าย}$

หมายความว่า ทุกครั้งที่เรามีรายได้ เราต้องหัก “เงินออม” ไว้ก่อน แล้วจึงนำส่วนที่เหลือไปใช้ ไม่ใช่รอให้เหลือเงินจากการใช้จ่าย แล้วค่อยคิดที่จะออม เพราะจะกลายเป็นว่า ถ้าหากวันนี้เราใช้เงินหมดแล้ว ก็ไม่ต้องเหลือออมกันพอดี

ตัวอย่างความคิดของคนที่เข้าใจว่า เหลือจากการใช้จ่ายแล้วค่อยออม มักจะเป็นแบบนี้

- วันนี้ขอกินมื้อใหญ่ก่อนนะ เงินเดือนเพิ่งออก
- Iphone8 ออกใหม่ อยากรู้ได้จังเลย ชื้อก่อนละกัน วันหลังค่อยออม

- ให้รางวัลกับชีวิตตัวเองบ้างสิจ๊ะ จะมัวเก็บเงินไปถึงไหน กลัวเงินจะหลุดหรือไงเธอว์
- ไปเลย ฉลองใหญ่ วันนี้ป่าเป็นเจ้ามือเอง กูริกูริ
- ฯลฯ

จนมีปรมาจารย์ด้านการออมท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า

"เรามักหาเหตุผลในการใช้เงิน มากกว่าหาเหตุผลในการออมเงิน"

.

.

.

ผมรู้ว่าบางท่านก็เป็นแบบนี้บ่อยๆ ไซ้ใหม่ล่ะครับ...

ตั้งนั้นมาออมเงินกันเถอะครับ เริ่มออมกันตั้งแต่วันนี้ อย่าเอาแต่คิดที่จะ

ผัดวันประกันพรุ่งในการออม จนรู้ตัวอีกทีก็สายเกินที่จะออมแล้ว หรือในคราวฉุกเฉินที่ต้องใช้เงินจริงๆ ก็ไม่เงินให้ใช้เลยสักบาท จนต้องไปกู้หนี้ยืมสิน อย่าให้เป็นแบบนี้เลยครับ

การออมเงินไม่เพียงทำให้เรามีเงินสำรองในอนาคตเท่านั้น อย่างที่ผมบอกไปแล้วครับว่าการออมเป็นตัวช่วยในการลดภาษีของเราอีกด้วย

การวางแผนภาษีและการออมเงิน

ผมอยากให้เป็นๆ ทุกคน ลองคิดดูง่ายๆ นะครับว่า ถ้าเราออมเงินไว้ได้จำนวน 100,000 บาท และยังสามารถประหยัดภาษีได้ด้วยละ มันจะดีแค่ไหนกัน

เรียกได้ว่า ยังไม่ต้องนำเงินออมไปลงทุนเพื่อหาผลตอบแทน เราก็ได้รับกำไรมาล่วงหน้าแล้ว

สมมติว่า ...

ถ้าเราต้องเสียภาษีในอัตรา 10% การที่เราออมเงิน 100,000 บาท จะประหยัดภาษีได้ถึง 10,000 บาท

ถ้าเราต้องเสียภาษีในอัตรา 20% การที่เราออมเงิน 100,000 บาท จะประหยัดภาษีได้ถึง 20,000 บาท

และถ้าเราต้องเสียภาษีในอัตรา 30% การที่เราออมเงิน 100,000 บาท จะประหยัดภาษีได้ 30,000 บาท

ที่นี้ปัญหาที่อยู่ที่ว่า

เราจะเลือกการออมแบบไหน เพื่อที่จะประหยัดภาษีดีล่ะ??

เรารู้จักการออมแบบต่างกันดีกว่าครับ

รบกวนขอคะแนนโหวต

ขอหนังสือเล่มนี้ โปรดโหวตให้ "บล็อกภาษีข้างถนน"

ในการแข่งขัน Thailand Blog Awards 2012

คลิกที่นี่ อ่านวิธีโหวต

<http://tax.bugnoms.com/journal/vote-for-taxbugnoms-tba-2012/>

ขอบคุณมาก ๆ ครับ

จาก TaxBugnoms

บทที่ 5

ระบบการออมภาคบังคับ

ก่อนอื่นขอพินิจไว้ก่อนเลยว่า สิ่งที่ “มนุษย์เงินเดือน” ควรเริ่มต้นออมเป็นลำดับแรก ก็คือ “ระบบการออมภาคบังคับ” หรือ การออมที่กฎหมายบังคับให้เราต้องออมนั่นเอง

หลายๆ คนที่ไม่ชอบออมอาจจะบ่นกะปอดกะแปดว่า นี่ขนาดเรื่องออมเงินยังจะมา บังคับให้ออมกันด้วยหรือ หรือหลายๆ ท่านก็ถึงว่าเราไปโดนบังคับให้ออมตั้งแต่ตอนไหนเนี่ย

การออมแบบที่กฎหมายบังคับนั้น กฎหมายไม่ได้ไปบังคับให้เราหยอดกระปุก หรือ เปิดบัญชีธนาคารออมทรัพย์ที่ไหนหรอกนะครับ แต่การออมประเภทนี้อยู่ในรูปของกองทุนที่เราคงคุ้นชื่อกันดี ได้แก่

1. เงินสมทบกองทุนประกันสังคม
2. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

คุ้นขึ้นมาแล้วใช่ไหมครับ ว่าแล้วเราก็มาดูกันเลยดีกว่าครับ ว่าการออมเหล่านี้เป็นอย่างไร

ประกันสังคม

เงินประกันสังคม หรือชื่อเต็มก็คือ เงินสมทบกองทุนประกันสังคม นั่นเองครับ

กองทุนประกันสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักประกันและความมั่นคงให้กับ ลูกจ้างหรือ “มนุษย์เงินเดือน” ที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน โดยมีความคุ้มครองแบ่งเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1. กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย
2. กรณีคลอดบุตร
3. กรณีทุพพลภาพ
4. กรณีเสียชีวิต
5. กรณีสงเคราะห์บุตร
6. กรณีชราภาพ
7. กรณีการว่างงาน

โดยปกติแล้ว “มนุษย์เงินเดือน” อย่างเราๆ จะต้องออมไว้อยู่แล้วทุกเดือนผ่านทาง กองทุนประกันสังคม (โดยที่เราไม่รู้สึกรึตัว) ในอัตราร้อยละ 5 ของรายได้ และบริษัท (นายจ้าง) สมทบอีกร้อยละ 5 ของรายได้ โดยเพดานสูงสุดของรายได้ที่จะนำมาคำนวณก็คือ 15,000 บาท

ซึ่งเราจะสามารถนำยอดที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมมาใช้ในการลดหย่อนภาษีได้สูงสุดถึง 9,000 บาทต่อปี และเงินที่เราออมนั้นจะได้รับกลับคืนไปในรูปของ “บำเหน็จ” หรือ “บำนาญ” เมื่อเกษียณ หรือถ้าระหว่างนั้นเราต้องพบกับเหตุการณ์ทั้ง 7 อย่างข้างต้น เราก็สามารถเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล หรือค่าชดเชยอื่นๆ จากประกันสังคมได้ครับ

ซึ่งจำนวนเงินลดหย่อนภาษีสูงสุด 9,000 บาท มาจากการคำนวณโดย

เงินเดือน (สูงสุดไม่เกิน 15,000) x อัตราประกันสังคม x จำนวนเดือน

สมมุติ ในปี 2555 คุณมีเงินเดือน 18,000 บาท คุณก็จะต้องนำส่งในอัตราดังต่อไปนี้ครับ

เดือนที่ 1- 6 = $15,000 \times 3/100 \times 6 = 2,700$ บาท

เดือนที่ 7- 12 = $15,000 \times 4/100 \times 6 = 3,600$ บาท

ในปี 2555 คุณก็จะสามารถนำเงินประกันสังคมมาลดหย่อนภาษีได้ทั้งหมด คือ

$2,700 + 3,600 = 6,300$ บาท

หมายเหตุ

เนื่องจากในปี 2555 สำนักงานประกันสังคมได้สนับสนุนมาตรการกระทรวงแรงงาน โดยออกมาตรการประกันสังคมลดการจ่ายเงินสมทบเข้าประกันสังคมจาก อัตราร้อยละ 5 เป็น ร้อยละ 3 ใน 6 เดือนแรกของปี 2555 นี้ และในอัตราร้อยละ 4 ใน 6 เดือนหลังของปี 2555 ครับ

ยังไงลองติดตามข้อมูลเพิ่มเติมตอนปลายปีอีกครั้งนะครับที่ “บล็อกภาษีข้างถนน” หรือ

<http://tax.bugnoms.com> ครับ

เงินแค่ 9,000 บาท

บางคนอาจจะเถียงกลับมาว่า แค่ออมเงินไว้ปีละ 9,000 บาทเองนี่นะ!! ขอโทษที่
เกิดคุณพี่ ชื่นกินข้าวไม่ถึงสองมือก็หมดแล้วล่ะยะ!

...สำหรับใครที่คิดแบบนี้ ผมขอแนะนำให้ลองดูรูปข้างล่างนี้เล่นๆก่อนนะครับ ว่าเงิน
9,000 บาทนั้นไม่ใช่แค่เศษสตางค์ หรือจำนวนเงินไร้ค่า และเงินเพียง 9,000 บาทที่ดูไม่เยอะ
สามารถกลายเป็นเงินล้านได้นะครับ!

ถ้าไม่เชื่อลองตารางดอกเบี้ยทบต้น ตลอดอายุการทำงาน 35 ปี (ตั้งแต่อายุ 25 – 60
ปี) โดยออมเงินปีละ 9,000 บาท ลงทุนในผลตอบแทนอัตรา 7% ต่อปีกันดูนะครับ

ปีที่	เงินเก็บต่อปี	เงินต้นยกมา	ดอกเบี้ย	รวม
1	9,000.00	-	630.00	9,630.00
2	9,000.00	9,630.00	674.10	19,304.10
3	9,000.00	19,304.10	1,351.29	29,655.39
4	9,000.00	29,655.39	2,075.88	40,731.26
5	9,000.00	40,731.26	2,851.19	52,582.45
6	9,000.00	52,582.45	3,680.77	65,263.22
7	9,000.00	65,263.22	4,568.43	78,831.65
8	9,000.00	78,831.65	5,518.22	93,349.87
9	9,000.00	93,349.87	6,534.49	108,884.36
10	9,000.00	108,884.36	7,621.90	125,506.26
11	9,000.00	125,506.26	8,785.44	143,291.70
12	9,000.00	143,291.70	10,030.42	162,322.12
13	9,000.00	162,322.12	11,362.55	182,684.67
14	9,000.00	182,684.67	12,787.93	204,472.59
15	9,000.00	204,472.59	14,313.08	227,785.67
16	9,000.00	227,785.67	15,945.00	252,730.67
17	9,000.00	252,730.67	17,691.15	279,421.82
18	9,000.00	279,421.82	19,559.53	307,981.35
19	9,000.00	307,981.35	21,558.69	338,540.04
20	9,000.00	338,540.04	23,697.80	371,237.84
21	9,000.00	371,237.84	25,986.65	406,224.49
22	9,000.00	406,224.49	28,435.71	443,660.21
23	9,000.00	443,660.21	31,056.21	483,716.42
24	9,000.00	483,716.42	33,860.15	526,576.57
25	9,000.00	526,576.57	36,860.36	572,436.93
26	9,000.00	572,436.93	40,070.59	621,507.52
27	9,000.00	621,507.52	43,505.53	674,013.04
28	9,000.00	674,013.04	47,180.91	730,193.95
29	9,000.00	730,193.95	51,113.58	790,307.53
30	9,000.00	790,307.53	55,321.53	854,629.06
31	9,000.00	854,629.06	59,824.03	923,453.09
32	9,000.00	923,453.09	64,641.72	997,094.81
33	9,000.00	997,094.81	69,796.64	1,075,891.45
34	9,000.00	1,075,891.45	75,312.40	1,160,203.85
35	9,000.00	1,160,203.85	81,214.27	1,250,418.12

เห็นไหมครับ จากเงินเพียง 9,000 บาท แค่เก็บไปเรื่อยๆ 30 กว่าปี เงินนั้นจะออกเวยกลายเป็นเงินล้านโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว ส่วนการลงทุนผลตอบแทน 7% จะหาได้จากที่ไหนนั้น ก็ขึ้นอยู่กับคุณแล้วละครับว่ามีการเตรียมพร้อมกับการลงทุนแค่ไหน ซึ่งอาจจะได้มากกว่าหรือน้อยกว่า 7% ก็ได้ครับ

เราดูเรื่องของประกันสังคมกันไปแล้ว เรามาดูการออมภาคบังคับอีกประเภทกันดีกว่าครับ

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คือ กองทุนที่นายจ้างและลูกจ้างร่วมกันจัดตั้งขึ้น โดยเงินของกองทุนมาจากเงินที่ลูกจ้างจ่ายส่วนหนึ่งหรือที่เรียกว่า “เงินสะสม” และนายจ้างจ่ายเงินเข้าอีกส่วนหนึ่งหรือที่เรียกว่า “เงินสมทบ” ซึ่งปกติแล้วนายจ้างจะสมทบให้เท่ากับ หรือมากกว่า เงินที่ลูกจ้างจ่ายสะสม

โดยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะมีผู้บริหารมืออาชีพที่เรียกว่า “บริษัทจัดการ” เพื่อแสวงหาผลตอบแทนให้มากที่สุด และนำมาเฉลี่ยให้กับสมาชิกกองทุนทุกคนตามสัดส่วนของเงิน แต่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลหรือดอกเบี้ยให้ณะครบ เพราะกองทุนจะสะสมยอดเงินทั้งหมดให้เป็นก้อนใหญ่ เพื่อเก็บไว้รอจ่ายคืนให้สมาชิกที่สิ้นสุดความเป็นสมาชิก เช่น เมื่อลาออกจากงาน หรือเกษียณ

มาถึงเรื่องสำคัญ ก็คือ “สิทธิประโยชน์ทางภาษี” สำหรับการออมเงินในแต่ละเดือนเข้า “กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ” มันมีเงื่อนไขยังไงกันบ้าง ลองมาดูกัน

เงินที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 490,000 บาท เป็นเงินที่ได้รับยกเว้นภาษี โดยนำจำนวนเงินส่วนที่เกินดังกล่าวหักจากเงินได้พึงประเมิน ก่อนหักค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 490,000 บาท

อ่านจบแล้วงงไหม ว่ามันแปลว่าจะไรพระ?? บอกตรงๆ เลยครับ ว่าในครั้งแรกที่อ่าน ผมก็งงเหมือนกันครับ ตกลงมันลดได้เท่าไรกันแน่ละ 10,000 บาทหรือ 490,000 บาท ผมคิดว่าหลายๆ คนก็น่าจะงงเหมือนกับผม เลยทำสรุปออกมาเป็นรูปให้ดูครับ

ผมลองยกตัวอย่างง่ายๆ เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น

คำถาม: นายปาน จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพทั้งปีเป็นจำนวน 35,000 บาท จะมีวิธีการหักค่าลดหย่อนและยกเว้นภาษีเงินได้อย่างไร

คำตอบ: นายปานต้องนำเงินสะสมส่วนแรกไปหักออกจากค่าลดหย่อน จำนวน 10,000 บาท และนำเงินส่วนที่เหลืออีก 25,000 บาทไปยกเว้นภาษีเงินได้ครับ

หรือถ้ายังไม่ค่อยเห็นภาพอีก เรามาดูในแบบฟอร์มการกรอกภาษีเงินได้กันเลยดีกว่าครับ

17. บวก ภาษีที่ชำระเพิ่มเติม
(ยกมาจาก **ก** 6. รongbhenb (ส่วน))

18. หัก ภาษีที่ชำระไว้เกิน
(ยกมาจาก **ก** 7. รongbhenb (ส่วน))

19. หัก ภาษีที่ชำระไว้ตามแบบ ภ.ง.ด.91
(กรณียื่นเพิ่มเติม)

20. ภาษีที่ ชำระเพิ่มเติม ชำระไว้เกิน

21. บวก เงินเพิ่ม (ส่วน)

22. รวม ภาษีที่ ชำระเพิ่มเติม ชำระไว้เกิน

ก รายการเงินได้ที่ได้รับยกเว้น

1. เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ส่วนที่ไม่เกิน 10,000 บาท)

2. เงินสะสม กบข.

3. เงินสะสมกองทุนสงเคราะห์เกษียณอายุ

4. ผู้มีเงินได้ ได้รับยกเว้น 190,000 บาท
 กรณีคนพิการที่มีอายุไม่เกิน 65 ปีบริบูรณ์
 กรณีคนที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป (รวมถึงคนพิการ)

5. คู่สมรสมีเงินได้รวมกันรวม ได้รับยกเว้น 190,000 บาท
 กรณีคนพิการที่มีอายุไม่เกิน 65 ปีบริบูรณ์
 กรณีคนที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป (รวมถึงคนพิการ)

6. เงินค่าลดหย่อนที่ได้รับตามกฎหมายแรงงาน
(กรณีผ่านกรมศุลกากร)

7. รวม (ก. ถึง ก.) ยกไปกรอกใน **ก** 2.

7. เบี้ยประกันชีวิต
 เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ

8. เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
 (ส่วนที่ไม่เกิน 10,000 บาท)

9. ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ.

10. ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

11. ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย

12. อื่น ๆ

13. เงินสมทบกองทุนประกันสังคม

14. รวม (ก. ถึง ก.) ยกไปกรอกใน **ก** 8.
 (หลักฐานแบบ **ก** 1. ถึง 8. และ **ก** 4. ถึง 13. รวม .....ฉบับ)

ส่วนที่ 1 : ค่าลดหย่อน

ส่วนที่ 2 : ยกเว้นเงินได้

* หมายถึง
 1. กรณีนิติบุคคลให้ใช้เลขทะเบียนนิติบุคคลที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้าออกให้
 2. กรณีบุคคลธรรมดาให้ใช้เลขประจำตัวประชาชนที่กรมการปกครองออกให้
 3. กรณีอื่น ๆ นอกเหนือจาก 1. และ 2. ให้ใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (13 หลัก) ที่กรมสรรพากรออกให้

(ตัวอย่างการกรอกแบบแสดงรายการ)

ถ้าคุณสงสัยว่า ทำไมไม่ต้องออกกฎหมายมาในรูปแบบนี้ ไม่ออกกฎหมายให้ลดหย่อนเต็มจำนวนเป็น 500,000 บาทไปทีเดียวเลยละ จากการค้นคว้าด้วยตัวเอง ผมคิดว่าน่าจะมีสาเหตุมาจากการที่กรมสรรพากรไม่ต้องการที่จะแก้ไขข้อกฎหมายเดิม แต่ต้องการตอบสนองนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมให้คนออมเงิน เลยใช้วิธีการออกกฎหมายใหม่ที่ไม่ให้ขัดแย้งกับกฎหมายเดิมที่ออกมาก่อนหน้านี้ อาจจะเข้าใจยาก แต่ถ้าลดหย่อนได้มากขึ้น ผมว่าก็โอเคนะ ฮ้าฟฟฟฟฟ

เราพูดถึงการออมเงินภาคบังคับที่มนุษย์เงินเดือนอย่างเราๆ หลีกเลี่ยงไม่ได้ไปแล้ว ต่อมาเราจะมาพูดถึงการออมเงินแบบอื่นที่สามารถช่วยในการประหยัดภาษีดีกว่าครับ ส่วนจะมีอะไรบ้างนั้น มาดูกันเลย

บทที่ 6 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

ทีนี้เราก็มารู้กันต่อครับว่า หลังจากการออมภาคบังคับแล้ว จะมีการออมในรูปแบบอื่นๆ ที่สามารถนำมาใช้เพื่อประหยัดภาษีได้อีกมากมายหลายวิธี เรามาค่อยๆ ทำความรู้จักไปแต่ละวิธีเลยดีกว่าครับ

โดยผมจะขอเริ่มต้นจากการออมในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว หรือเราเรียกกันว่า LTF นั้นเองครับ

LTF คืออะไร

คำว่า LTF ที่เราเรียกๆ กันอย่างคุ้นปากนั้น เป็นตัวย่อมาจากภาษาอังกฤษคือ “Long Term Equity Fund” และมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการในภาษาไทยว่า “กองทุนรวมหุ้นระยะยาว”

LTF ถือเป็นกองทุนรวมประเภทหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อส่งเสริมการลงทุนในระยะยาว โดยเน้นลงทุนในตลาดหุ้นเป็นหลัก ซึ่งผู้ลงทุน (ผู้ซื้อหน่วยลงทุน) จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นผลตอบแทนทางอ้อมด้วยครับ

โดยกองทุน LTF นั้นถูกจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2547 และจะหมดอายุลงในปี 2559 ที่จะถึงนี้ครับ (อีกประมาณ 4 ปี)

สำหรับบางคนที่ยังไม่เข้าใจว่า กองทุนรวม คืออะไร ขออธิบายสั้นๆ ว่า กองทุนรวมก็เป็นเครื่องมือในการลงทุนประเภทหนึ่ง สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่อยากจะทำเงินมาลงทุน แต่มีงบ (เงิน) น้อย หรือคิดว่าตนเองไม่มีความรู้ในการลงทุนดีพอ จึงหวังพึ่งบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนต่างๆ เป็นตัวกลางในการนำเงินของเราไปลงทุน โดยซื้อเป็นหน่วย ที่เรียกว่า “หน่วยลงทุน” นั้นเอง

โดยผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวมต่างๆ ก็คือ “กำไรจากส่วนต่างของราคาหน่วยลงทุน” และ “เงินปันผลที่กองทุนประกาศจ่าย” (ถ้าเป็นกองทุนที่มีเงินปันผล)

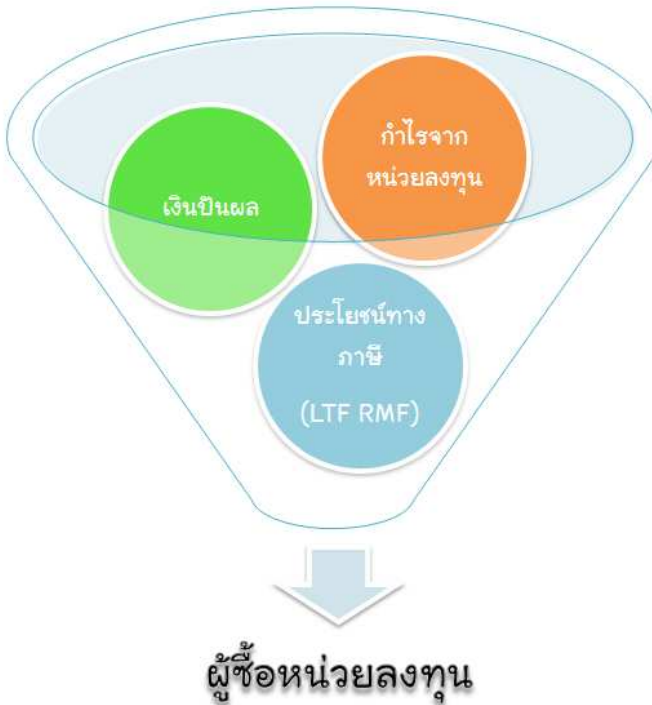
ตัวอย่างเช่น นายเก่าซื้อกองทุนรวมจำนวน 10,000 บาท ได้หน่วยลงทุนจำนวน 1,000 หน่วย (หน่วยละ 10 บาท) ต่อมากองทุนมีกำไรจากการดำเนินงานทำให้มูลค่าหน่วยลงทุนเพิ่มขึ้นเป็นหน่วยละ 11.50 บาท และประกาศจ่ายเงินปันผลจำนวน 0.50 บาทต่อหน่วย

นายเก่าจะได้รับผลตอบแทนดังนี้

1. เงินปันผลหน่วยละ $0.50 \times 1,000 = 500$ บาท
2. กำไรจากส่วนต่างราคาหน่วยลงทุน $(11.50 - 10.00) \times 1,000 = 1,500$ บาท

รวมเป็นผลตอบแทนทั้งหมดคิดจากราคาหน่วยลงทุนในตอนนี้อยู่ 1500 บาท

นอกจากนี้ LTF จะมีความพิเศษกว่ากองทุนรวมอื่นๆ ตรงที่ ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอีกด้วยครับ โดยเราสามารถสรุปผลประโยชน์จากกองทุนรวมทั้งหมดดังภาพด้านล่างเลยครับ

เรามารู้จัก LTF ในภาพรวมกันแล้ว เรามาดูกันต่อดีกว่าครับว่า LTF นั้นมีกี่แบบ อะไรบ้าง...

LTF มีกี่แบบ และมีผลตอบแทนอะไรบ้าง

เนื่องจาก LTF เป็นกองทุนที่เน้นลงทุนในตลาดหุ้นเป็นหลัก โดยกฎหมายได้กำหนดนโยบายให้ LTF ลงทุนในหุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ซึ่งแต่ละ LTF อาจจะมีรายละเอียดที่ต่างกันไปมากมาย แล้วแต่บริษัทหลักทรัพย์จะเสนอให้กับเราครับ เช่น LTF ที่เน้นลงทุนในหุ้นกลุ่ม SET 50 หรือหุ้นตามกลุ่มอุตสาหกรรม หรือ LTF ที่ลงทุนในหุ้นจำนวนไม่เกิน 20 บริษัท

LTF นั้นสามารถแบ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้ครับ

1. **LTF ที่ลงทุนในหุ้นเต็มๆ เน้นๆ** (ความเสี่ยงสูง) – กลุ่มนี้ผู้จัดการกองทุนจะบริหารกองทุน LTF เหมือนกับกองทุนหุ้น และลงทุนเต็มๆ ในหุ้นเพื่อสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ลงทุน

เนื่องจากหุ้นเป็นการลงทุนที่สามารถทำผลกำไรได้มากที่สุด (แต่ก็หรืออาจจะสร้างผลขาดทุนมากที่สุดเช่นกัน) LTF ประเภทนี้จึงเป็นประเภทที่ถ้าลงทุนสำเร็จก็ได้ผลประโยชน์สูง แต่ก็มีความเสี่ยงที่จะขาดทุนมากกว่าประเภทอื่นๆ นะครับ

2. **LTF ที่กำหนดสัดส่วนไว้ชัดเจน** (ความเสี่ยงปานกลาง) – กลุ่มนี้จะกำหนดรูปแบบการลงทุนตายตัวไปเลยครับว่าจะลงทุนด้วยอะไรบ้าง โดยจะไม่ลงทุนในหุ้นอย่างเดียว เหมือนกับ LTF ประเภทแรก เช่น ลงทุนในหุ้นเพียง 70% อีก 30%

การที่ LTF ประเภทนี้ลงทุนในตราสารหนี้ด้วย ทำให้มีความผันผวนและความเสี่ยงน้อยกว่าประเภทแรก

3. LTF แบบที่ไม่กำหนดสัดส่วนที่ชัดเจน (ความเสี่ยงต่ำ) – กลุ่มนี้จะลงทุนในหุ้นเพียงบางส่วนและลงทุนในการลงทุนรูปแบบอื่นผสมผสานกัน คล้ายกับ LTF แบบที่สอง แต่จะต่างกันที่กลุ่มนี้จะไม่กำหนดชัดเจนว่าลงทุนในรูปแบบใดสัดส่วนเท่าไร

LTF โดยกลุ่มนี้จะมีเป้าหมายในการดูแลรักษาเงินต้นไม่ให้ขาดทุนมากกว่าครับ ซึ่งเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการให้เงินต้นไม่ขาดทุนมากกว่าเน้นเรื่องผลตอบแทน โดยอาจจะมีการทำสัญญาป้องกันความเสี่ยงจากการลงทุนไว้ด้วยครับ (แต่เท่าที่ผมทราบในปัจจุบันกลุ่มนี้ได้หยุดการเสนอขายไปเรียบร้อยแล้วโรงเรียนกวด. 1 ครับ)

ซึ่ง LTF ทั้ง 3 ประเภทนั้น จะมีทั้งแบบที่ **จ่ายเงินปันผล** และแบบที่ **ไม่จ่ายเงินปันผล** ไม่ว่าจะเป็น LTF ที่มีความเสี่ยงแบบใดก็ตาม ดังรูปเลยครับ

ความเสี่ยงสูง	ความเสี่ยงปานกลาง	ความเสี่ยงต่ำ
<ul style="list-style-type: none"> • จ่ายเงินปันผล • ไม่จ่ายเงินปันผล 	<ul style="list-style-type: none"> • จ่ายเงินปันผล • ไม่จ่ายเงินปันผล 	<ul style="list-style-type: none"> • จ่ายเงินปันผล • ไม่จ่ายเงินปันผล

¹ กวด :: สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ซึ่งการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF นั้น กฎหมายกำหนดให้จ่ายได้ไม่เกินกว่าร้อยละ 30 ของกำไรสะสมของกองทุนครับ

ถึงตรงนี้มีหลายคนที่อยากถามว่า ควรจะเลือก LTF แบบไหนดีต่อกัน ผมขอตอบตามความเห็นส่วนตัวไว้ให้ลองพิจารณาดูกันนะครับ

จงเลือกกองทุน LTF แบบที่จ่ายเงินปันผล ถ้าคุณเป็นคนที่...

- อยากได้เงินคืนระหว่างการลงทุน ต้องการกระแสเงินสดมาเป็นระยะๆ
- ไม่ชอบความเสี่ยงมากนัก กลัวความผันผวนของราคากองทุน เห็นแล้วใจไม่ใคร่จะดีเท่าไรนัก

จงเลือกกองทุน LTF แบบที่ไม่จ่ายเงินปันผล ถ้าคุณเป็นคนที่ .....

- ต้องการเห็นมูลค่าหน่วยลงทุนที่เติบโตได้เร็วกว่าการจ่ายเงินปันผล
- ยอมรับความเสี่ยงและความผันผวนได้ค่อนข้างดี

หลายๆ คนอาจจะงงที่ไหนดว่าแบบที่จ่ายเงินปันผลก็มีแบบความเสี่ยงสูงไม่ใช่หรือ และแบบไม่จ่ายเงินปันผลก็มีแบบความเสี่ยงต่ำไม่ใช่หรือ แต่การจ่ายเงินปันผลนั้น ผมมองว่าเราสามารถได้รับผลกำไรบางส่วนออกมาเป็นผลตอบแทนเรื่อยๆ ทำให้ลดความเสี่ยงในการถือนานๆ นะครับ ดังนั้นใครที่ไม่ชอบความเสี่ยงก็จะเหมาะกับกองทุนที่มีการจ่ายเงินปันผลมากกว่า

นอกจากนี้ข้อแตกต่างที่สำคัญที่สุดระหว่างกองทุน LTF ที่จ่ายและไม่จ่ายเงินปันผลก็คือเงินปันผลที่เราได้รับจากกองทุน LTF นั้น เราต้องนำมา “เสียภาษี” โดยเราจะถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ตั้งแต่ได้รับเงินปันผล (ร้อยละ 10 ของเงินปันผล) และเราสามารถเลือกได้ว่าจะนำเงินปันผลส่วนนี้มารวมคำนวณเป็นเงินได้ตอนปลายปีหรือไม่ ซึ่งถ้าหากนำมารวมคำนวณ

ภาษีที่ได้ถูกหักไปนั้นก็ยังสามารถนำมาเครดิตภาษีได้ครับ ตรงนี้หากใครสนใจมาลองอ่านรายละเอียดที่เว็บของกรมสรรพากร หรือที่ <http://www.rd.go.th/publish/11162.0.html> (ในส่วนของข้อ 5) ได้เลยครับ

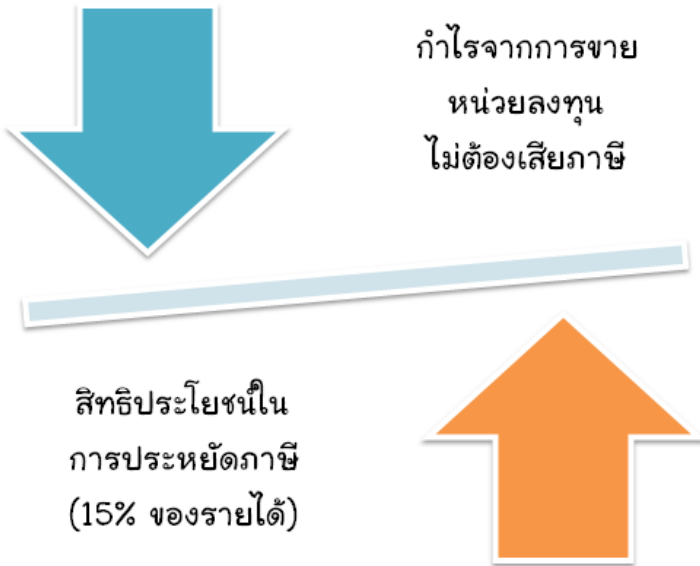
โดยกรณีดังกล่าว เราก็สามารถเลือกที่จะไม่ให้กองทุนหักภาษี ณ ที่จ่ายเงินปันผลได้ครับ แต่ก็ต้องนำมารวมคำนวณเป็นเงินได้ตอนปลายปีอยู่ดีครับ

ลองนำความเห็นของผมไปพิจารณาดูนะครับ ว่าเพื่อนๆชอบผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบไหนมากกว่ากัน ^^

สิทธิประโยชน์ในการประหยัดภาษีของ LTF

อย่างที่เรารู้ได้บอกไปแล้วครับว่า LTF มีข้อดีคือได้รับสิทธิประโยชน์ในการประหยัดภาษี ซึ่งสิทธิประโยชน์ที่ว่านั้น มีอยู่ 2 ข้อครับ ได้แก่

- 1) ผู้ซื้อหน่วยลงทุนสามารถนำเงินที่ซื้อหน่วยลงทุนจำนวนไม่เกิน 15% ของเงินได้ต่อปี แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ไปหักจากเงินได้ในปีภาษีนั้น
- 2) กำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ไม่ต้องเสียภาษี

ตัวอย่าง

ถาม: นายเบ็ด มีเงินได้ทั้งปี 2,000,000 บาท ถ้านายเบ็ดต้องการจะซื้อ LTF จะซื้อได้สูงสุดเท่าไร จึงจะสามารถนำเงินที่ซื้อไปลดหย่อนภาษีได้

ตอบ: นายเบ็ด จะสามารถซื้อได้สูงสุด 15% ของ 2,000,000 บาท คือ 300,000 บาท

แต่สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เราจะได้รับนั้น ต้องมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขดังนี้ครับ

1) เมื่อซื้อหน่วยลงทุน LTF ไว้แล้ว ต้องถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี (นับตามปีปฏิทิน)

ตัวอย่าง

นายเบ็ดซื้อหน่วยลงทุนไว้ในระหว่างปี 2547 ไม่ว่าจะเดือนใดก็ตามแล้วแต่ นายเบ็ดจะสามารถขายคืนหน่วยลงทุนได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป ถึงจะถือว่าถือหน่วยลงทุนไว้ครบตามที่กำหนด

ถาม: ถ้านายเบ็ดซื้อหน่วยลงทุนเดือนธันวาคม 2547 สามารถขายคืนได้เมื่อไร

ตอบ: ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป เพราะนับตามปีปฏิทินไม่ใช่ปีชนปี

2) หน่วยลงทุนดังกล่าวไม่สามารถโอน หรือจำหน่ายไปเพื่อเป็นหลักประกันได้

เมื่อเข้าใจถึงรูปแบบการลงทุนและประเภทของ LTF รวมถึงเงื่อนไขต่างๆ ทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ทีนี้เราลองมาดูตัวอย่างกันต่อว่าการซื้อ LTF จะช่วยให้เราประหยัดภาษีได้อย่างไรบ้าง

ตัวอย่าง

ถ้านายเปิดซื้อกองทุน LTF ระหว่างปีจำนวน 300,000 บาท ซึ่งเงินจำนวนนี้สามารถนำไปหักจากเงินได้ของนายเปิดได้ทั้งหมด เพราะนายเปิดซื้อกองทุนด้วยจำนวนเงินไม่ถึง 15% ของรายได้ทั้งปี

เรามาลองคิดดูนะครับ สามแสนที่นายเปิดหักไปนั้นคิดเป็นภาษีที่นายเปิดประหยัดไปเท่าไร โดยนายเปิดที่ต้องเสียภาษีในอัตรา 20% ซึ่งแปลว่าการที่นายเปิดซื้อ LTF จะช่วยให้นายเปิดประหยัดภาษีไปแล้วถึง $300,000 \times 20\% = 60,000$ บาท!!!!

และถ้านายเปิดถือกองทุนไปจนครบ 5 ปีตามที่กฎหมายกำหนด และในปีนั้นเองตลาดหุ้นบ้านเราเติบโตขึ้นอย่างมาก ส่งผลให้ LTF ของนายเปิดนั้น มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 300,000 บาทไปเป็น 400,000 บาท นายเปิดเลยตัดสินใจขายกองทุนทันที ทำให้นายเปิดได้เงินในปีนั้นอีก 400,000 บาท

แต่ด้วยตามสิทธิประโยชน์ในข้อ 2) ทำให้ กำไรส่วนต่าง (Capital Gain) จำนวน 100,000 บาท จากการขาย LTF ก้อนนี้ไม่ต้องเสียภาษีอะไรเลย!!!

ถ้าเราคิดง่ายๆ โดยไม่ต้องเอาหลักการของ “ค่าของเงินตามเวลา (Time Value of money)” มาเกี่ยวข้อง เราจะเห็นว่า

เงินลงทุน 300,000 บาทของนายเปิด จะได้รับผลตอบแทนดังนี้

- ได้กำไรจากการประหยัดภาษีจำนวน 60,000 บาท
- ได้กำไรจากการขาย 100,000 บาท

รวมทั้งสิ้น 160,000 บาท จากเงินลงทุน 300,000 บาท หรือคิดเป็นอัตราผลตอบแทนถึง 53.33% !!!!

เห็นไหมว่า กองทุน LTF ช่วยให้เราได้รับผลตอบแทนมากมาย ทั้งประโยชน์ในการ

ออม และผลตอบแทนจากการลงทุน

ถ้าทำผิดเงื่อนไข จะทำยังไงดี?

โดยปกติแล้ว คนส่วนใหญ่มักจะทำผิดเงื่อนไขในข้อแรก คือ เผลอขายหน่วยลงทุนที่ถือไว้ไม่เกิน 5 ปี ซึ่งเมื่อเราทำผิดแล้ว ข้อกฎหมายก็ได้มีข้อกำหนดโทษไว้ดังนี้ครับ

กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 5 แล้ว และต่อมาได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของข้อ 2 หรือข้อ 3 ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 5 แต่ไม่รวมถึงกรณีที่มีผู้มีเงินได้ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพราะเหตุพหุสภาพหรือตายผู้มีเงินได้ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้มาแล้วที่อยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของปีภาษีนั้น ๆ จนถึงวันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมเพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติมของปีภาษีดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร

"ในกรณีที่มีการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามข้อ 2 หรือข้อ 3 การคำนวณต้นทุนผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหน่วยลงทุน (capital gain) เพื่อเสียภาษีในกรณีดังกล่าวให้คำนวณโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน (FIFO)"

ข้อมูลด้านบนอ้างอิงจาก ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 169) หรือสามารถดูเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.rd.go.th/publish/39681.0.html> ครับ

นอกจากนั้นแล้ว ผลประโยชน์ดังกล่าวจะต้องถูกภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามข้อ 12/1 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.4/2528 ในอัตราร้อยละ 3 ไร่ด้วยครับ

ถ้าเกิดอ่านข้อกฎหมายข้างบนแล้วรู้สึกมีเงิบไปบ้าง ผมขออนุญาตสรุปให้ฟังง่ายๆ อีกทีละกันครับ ^^

1. ในกรณีที่เราขายคืนหน่วยลงทุนก่อนที่จะครบกำหนด 5 ปี จะถือว่าผิดเงื่อนไขของการลงทุนทันที

2. ผลจากข้อ 1 ทำให้กำไรที่ได้จากการขายหน่วยลงทุนก็ต้องนำมาคำนวณภาษีตามวิธีเข้าก่อนออกก่อน ก็คือ ถือว่าหน่วยลงทุน LTF ที่ซื้อมาก่อน ย่อมต้องถูกขายก่อนนั่นเอง

นอกจาก เราเสียชีวิตหรือทุพพลภาพ (พิการ) การขาย LTF ในส่วนนี้ก็จะถือว่าไม่ผิดเงื่อนไขครับ

นอกจากนี้ถ้าเกิดเพื่อนๆ เคยลงทุนใน LTF ไร่บ้างแล้วละก็ ผมแนะนำให้ตรวจสอบกับทางบริษัทหลักทรัพย์ (บลจ.) ที่เราซื้อหน่วยลงทุนไว้ด้วยครับว่าในแต่ละปีว่ามีหน่วยลงทุนที่สามารถขายคืนได้เท่าไร่บ้าง ดังเช่นตัวอย่างในรูปข้างล่างนี้

สรุปการลงทุนใน LTF

ข้อมูล ณ วันที่ 12/06/2012 กองทุน LTF ของท่านในระบบ

ปีการลงทุน	ชื่อรวม(บาท)	ขายคืนรวม(บาท)
2011		0.00
2012		0.00

โปรดเลือก	บัญชีกองทุน	กองทุน	จำนวนหน่วยคงเหลือ	หน่วยลงทุนที่ขายคืนได้
☐		K20SLTF		0.0000

[ดูข้อมูล](#)

หน่วยลงทุนที่สามารถขายคืนได้ที่แสดงในบลจ.

จากตัวอย่างในรูปข้างต้น กองทุนนี้ยังไม่สามารถขายคืนหน่วยลงทุนได้เลยนะครับ เพราะผมเพิ่งซื้อ LTF กองนี้ในปีที่แล้วนั่นเองครับ

บัญชีกองทุน	กองทุน	หน่วย	หน่วยลงทุนที่ขายคืนได้	หน่วย
ปี 2011	หน่วยลงทุนคงเหลือ	หน่วย	0.0000	หน่วย
		ขาดซื้อในปี	0.00	บาท
ปี 2012	หน่วยลงทุนคงเหลือ	หน่วย	0.0000	หน่วย
		ขาดซื้อในปี	0.00	บาท

หมายเหตุ
 1. รายการซื้อ ขายคืนรวมที่ปรากฏอยู่เป็นรายการที่ไม่รวมรายการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน
 2. หากปรากฏว่าข้อมูลการยืนยันหน่วยลงทุนข้างต้น ไม่ตรงกับข้อมูลตามทะเบียนหลักทรัพย์ อันอาจเนื่องมาจากการขัดข้องของระบบ จะถือว่าข้อมูลที่จัดเก็บที่นายทะเบียนหลักทรัพย์ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงที่สุด
 3. กรณีที่ผู้ลงทุนมีการขายคืนกองทุน LTF โดยไม่เข้าเงื่อนไขทางภาษี กำไรที่ได้จากการขายคืนบริษัทจะหักภาษี ณ ที่จ่าย 3%

ถ้าสังเกตในรูปจะเห็นว่า มีหมายเหตุระบุไว้เพิ่มเติมว่า...

3. กรณีที่ผู้ลงทุนมีการขายคืนกองทุน LTF โดยไม่เข้าเงื่อนไขทางภาษี กำไรที่ได้จากการขายคืนบริษัทจะหักภาษี ณ ที่จ่าย 3%

เห็นไหมว่า ถ้าเกิดเราทำผิดพลาดขายหน่วยลงทุนที่ถือไว้้น้อยกว่า 5 ปีขึ้นมา เราคงไม่รอดกันแน่ๆ เลยทีเดียว เพราะบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นผู้จัดการกองทุนสามารถตรวจสอบข้อมูลเราได้ตลอดเวลา

แต่หากทำยที่สุดแล้ว เราเกิดความจำเป็นที่ต้องขาย LTF หรือเกิดข้อผิดพลาดทำให้ขาย LTF ทั้งที่ยังไม่ครบกำหนดแล้วละก็ ขอแนะนำให้ปฏิบัติตามดังนี้ทันที

1. ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 หรือ ภ.ง.ด. 91 เพิ่มเติม เพื่อชำระคืนเงินภาษีที่เราเคยได้รับยกเว้นให้เร็วที่สุด โดยการคำนวณนั้นจะต้องคิดเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน ซึ่งการนับเดือนนั้นจะเริ่มนับตั้งแต่เดือนเมษายนในปีที่เราใช้สิทธิยกเว้นภาษี จนถึงเดือนที่มีการยื่นคืนเงินภาษีนั่นเอง

2. กำไรที่ได้จากการขายหน่วยลงทุน (Capital Gain) จะต้องนำมารวมเป็นเงิน ได้และเสียภาษี ณ ที่จ่ายไว้ในอัตราร้อยละ 3

ตัวอย่าง

ในปี 2554 นายเบ็ด ได้ซื้อหน่วยลงทุน LTF ไว้ 10,000 หน่วย หน่วยละ 10 บาท รวมมูลค่าเป็น 100,000 บาท และใช้สิทธิลดหย่อนภาษีของตนเองที่ต้องจ่ายในตอนนั้นคือที่อัตรา 30% ทำให้นายเบ็ดใช้สิทธิในการลดภาษีจากการซื้อ LTF ไปทั้งสิ้น 30,000 บาท

แต่ในปี 2555 LTF ราคาขึ้นเป็นหน่วยละ 12 บาท นายเบ็ดเลยผลต่อตัวเองใจขาย LTF ไปทั้งหมด!!! เป็นจำนวน 10,000 หน่วย รวมมูลค่าเป็น 120,000 บาท

กรณีนี้ถือว่า นายเบ็ดขายคืนหน่วยลงทุน LTF ก่อนที่จะครบกำหนด 5 ปี ย่อมผิดแน่นอน!

ทีนี้ สิ่งที่นายเบ็ดควรจะทำต่อไปก็มีดังนี้ครับ...

1. ยื่นแบบแสดงรายการปี 2554 เพิ่มเติมทันที โดยหากนายเบ็ดยื่นแบบในเดือน มิถุนายน 2555 นายเบ็ดจะต้องชำระภาษีเงินจำนวน 30,000 บาท พร้อมทั้งเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน (เม.ย. – มิ.ย. 2555) เป็นจำนวน 3 เดือน คือ 1,350 บาท ($30,000 \times 1.5\% \times 3$) รวมเป็นภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติมทั้งหมด 31,350 บาท เพราะถ้ายังนานก็ยิ่งต้องเสียเพิ่มแพงครับ

2. กำไรจากการขายจำนวน 20,000 บาท นายเบ็ดจะถูกทาง บริษัทหลักทรัพย์ (บลจ.) หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้จำนวน 3% คือ 600 บาท

ดังนั้นนายเป็ดจะต้องนำเงินจำนวน 20,000 บาท มารวมคำนวณเป็นเงินได้สำหรับปี 2555 โดยสามารถใช้สิทธิภาษีจำนวน 600 บาทมาใช้เครดิต (หัก) ภาษีที่ต้องชำระตอนยื่น แบบแสดงรายการครับ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับ LTF

ถึงตรงนี้ ขอฝากข้อคิดเตือนใจไว้สักนิดหนึ่งครับ เกี่ยวกับการลงทุนใน LTF คือ เราจะต้อง “รู้เขา” และ “รู้เรา”

ที่ว่า “รู้เขา” ก็คือ รู้ว่าการลงทุนในกองทุน LTF คืออะไร ลงทุนในสินทรัพย์ประเภทไหนและมีความเสี่ยงในแต่ละกองทุนมากหรือน้อย รวมถึงผลงานของบริษัทหลักทรัพย์ (บลจ.) ที่ผ่านมานั้นมีคุณภาพในการให้บริการ รวมทั้งการคิดค่าธรรมเนียมจัดการและค่าใช้จ่ายต่างๆ อย่างเป็นบ้าง

ส่วน “รู้เรา” ก็คือ รู้จักตัวเอง สามารถตอบตัวเองได้ว่า ตัวเรานั้นต้องการลงทุนออมเงินในระยะยาว (มากกว่า 5 ปี) แล้วเรามีความจำเป็นต้องใช้เงินในระหว่างนั้นหรือไม่ รวมถึงต้องมีวินัยในการออมอย่างสม่ำเสมอ และพิจารณาด้วยว่าเราสามารถออมเงินได้มากหรือน้อยแค่ไหน ประกอบกับความเสี่ยงที่เรายอมรับได้นั้นมีมากแค่ไหน

ถ้าเรารู้ทั้งสองข้อนี้แล้ว ผมรับรองได้เลยว่าข้อผิดพลาดในการลงทุน LTF ย่อมจะลดลงแน่นอนครับ

นอกจากนี้ยังมีหลายๆคนชอบถามผมว่า

“เราควรจะลงทุนใน LTF ตอนไหนดีถึงจะได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด”

หรือไม่ก็จะเป็นคำถามจากเพื่อนๆประมาณว่า....

“นี่แกซันจะซื้อ LTF ตอนนี่ดีไหม”

เล่นถามกันมาแบบนี้ ผมก็คงต้องออกไปตรงๆ ว่า

“(ตู่) ก็ไม่รู้เหมือนกันครับ...”

ใจเย็นๆ ครับ ที่ผมไม่สามารถตอบได้ว่าลงทุนตอนไหนถึงจะได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุดก็ เพราะว่าถ้าเกิดขึ้นมาแล้วละก็ ป่านนี้ผมคงไม่ต้องมานั่งเขียนหนังสือแบบนี้หรอกครับ คงจะนั่งนับเงินเล่นไปนานแล้ว อออิ

ซึ่งความจริงแล้ว การลงทุนนั้นเป็นเรื่องที่ทุกๆคนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจ โดยใช้เวลาค่อนข้างมาก และแต่ละคนก็มีทัศนคติในการลงทุนที่แตกต่างกัน ดังนั้นคำว่า ดี ที่สุด ในการลงทุนของแต่ละคนก็คงจะไม่สามารถวัดได้ว่าผลตอบแทนที่ % ถึงจะเรียกว่าดี ที่สุดได้ ถ้าหากเราไปถามคนที่ทำผลตอบแทนได้มากกว่า 10% ต่อปี การลงทุนที่ให้ผลดีที่สุ่ดก็ ต้องมากกว่า 10% ต่อปี แต่ถ้าถามบางคนที่ไม่มุ่งหวังอะไรมากแค่ให้ผลตอบแทนมากกว่าเงิน ฝากธนาคารก็พอใจแล้ว ก็แบบนี้ละครับ ถึงไม่สามารถจะบอกได้ว่า ตอนไหนดีที่สุด 😊

แต่หลายๆ ท่านก็คงอยากได้รับคำแนะนำอยู่ดี ผมเลยขออนุญาตเอาแนวทางการ ลงทุนของตัวเองมาแบ่งปันให้ลองพิจารณาดูครับ

วิธีการลงทุนของผม

ถึงแม้ผมจะไม่ได้เก่งขนาดที่รู้ว่าควรซื้อกองทุน LTF ตอนไหน แต่ผมจะเล่าวิธีการลงทุนของผมให้ฟังแทนละกัน

เริ่มที่ขั้นตอนแรกกันก่อนเลย ก็คือ เราต้อง **ตั้งเป้าหมายในการลงทุน** ก่อน เพราะว่าแต่ละคนล้วนมีเป้าหมายในการลงทุนที่แตกต่างกันไป ...

บางคน อาจจะต้องการกำไรไม่ต่ำกว่า 20% ต่อปี

บางคน อาจจะต้องการกำไรให้มากกว่าดอกเบี้ยเงินฝากประจำ

บางคน ขอแค่ (ตราบ) ได้ลดภาษีก็พอแล้ว..

งั้นผมขอยกตัวอย่างของผมให้ฟังละกัน

ผมตั้งเป้าหมายการลงทุนใน LTF ของผม เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนอยู่สองส่วนคือ

1. ใช้สิทธิประโยชน์ลดภาษีในอัตรา 10 – 20%
2. ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนประมาณ 5% ต่อปี

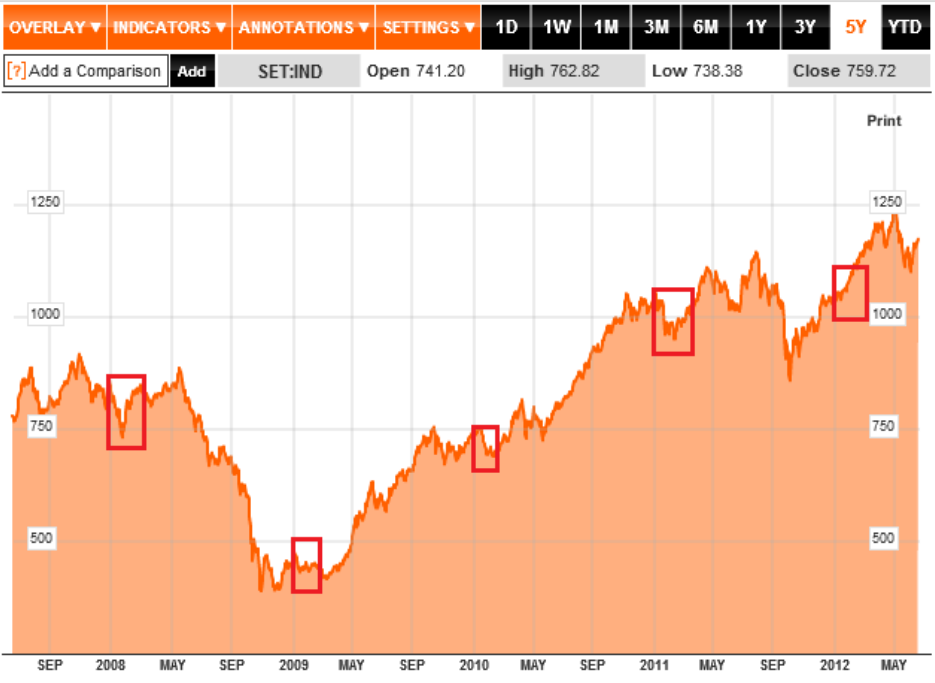
หลังจากตั้งเป้าหมายแล้ว ก็คือ การหา **วิธีการที่จะไปให้ถึงเป้าหมาย** นั้นเอง

สำหรับเรื่องสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี เราสามารถใช้ได้ทันทีในปีที่เราซื้อกองทุน LTF นั้นเองครับ (อันนี้ปล่อยผ่าน เพราะได้แน่ๆ 100% อธิ)

ส่วนผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น ผมลองศึกษาข้อมูลและความรู้ เกี่ยวกับการลงทุน ทำให้ผมได้วิธีการลงทุนออกมาเป็น 2 วิธี ก็คือ การลงทุนให้ถูกเวลา และ การลงทุนแบบถัวเฉลี่ย (Dollar Cost Average: DCA)

วิธีแรกก็คือ ลงทุนให้ถูกเวลา แปลว่า เราจะต้องซื้อกองทุนรวม LTF ในช่วงเวลา ที่ “เหมาะสม” ซึ่งก็คือ เวลาที่กองทุนนั้นมีราคาหน่วยลงทุนต่ำ หรือถ้าเทียบเคียงจากดัชนีของตลาดหลักทรัพย์ (SET) ก็คือช่วงที่เราเรียกว่า “หุ้นตก”

Interactive Chart for Stock Exchange of Thailand SET Index (SET)

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ย้อนหลัง 5 ปีที่ผ่านมา (Bloomberg.com)

แต่เท่าที่ผมลองสังเกตดูจากข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา รู้ไหมครับว่า คนส่วนใหญ่ชอบซื้อ LTF ช่วงเวลาไหนมากที่สุด?

คำตอบ ก็คือ **ตอนช่วงปลายปี** ยิ่งช่วงเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคมด้วยแล้วละก็ เรียกได้ว่าซื้อกันกระหน่ำ เพราะคนส่วนมาก กลัวที่จะเสียสิทธิ ประโยชน์ในการลดภาษีของตัวเองไปจึงรีบซื้อกองทุน LTF เพื่อให้ได้สิทธิลดภาษีทันที แต่อาจจะลืมสนใจการเติบโตของมูลค่าหน่วยลงทุน...

ลองสังเกตดูจากส่วนที่ผมทำสัญลักษณ์สีแดงไว้สิครับ จะเห็นได้ว่าหลังจากซื้อมูลค่าหน่วยลงทุนในช่วงปลายปี ตลาดหุ้นส่วนใหญ่มักจะตกในช่วงเดือนมกราคม - กลางปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้าหากเราเลือกซื้อกองทุน LTF ในช่วงปลายปี ก็คือ เราเลือกซื้อในช่วงที่มูลค่าหน่วยลงทุนที่สูงนั่นเอง

เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ ผมขอสรุปหลักการของวิธีที่ 1 ไว้ตามนี้นะครับ

1. ซื้อซื้อกองทุน LTF ในช่วงที่หุ้นตก หมายถึง รอดูจังหวะที่หุ้นกำลังตกและราคาหน่วยลงทุนลดต่ำลง
2. เลือกที่จะซื้อในช่วงต้น - กลางปีจะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าปลายปี

แต่ความเห็นส่วนตัวของผม คิดว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่ยากมากสำหรับคนที่ไม่มี ความเข้าใจเรื่องการลงทุน และค่อนข้างเสี่ยง เพราะว่าเราไม่รู้เลยว่าช่วงที่เราซื้อนั้น จะเป็นช่วงที่ดีที่สุดหรือไม่ เพราะการลงทุนย่อมมีความเสี่ยงจากปัจจัยต่างๆ ทำให้เราไม่สามารถรู้ขนาดที่แน่นอนได้

ดังนั้น ถ้ามีคนมาปรึกษาเรื่องการซื้อ LTF เพื่อลดภาษีแล้วละก็ ผมชอบที่จะแนะนำวิธีที่สองให้แทนครับ ก็คือ **การลงทุนเฉลี่ยตามวิธี Dollar Cost Averaging (DCA)**

การลงทุนเฉลี่ยตามวิธี Dollar Cost Averaging (DCA) เป็น วิธีการลงทุนอย่างสม่ำเสมอเป็นงวดๆ โดยแบ่งเงินลงทุนออกเป็นจำนวนเท่าๆ กัน และลงทุนตามระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละงวด เช่น ลงทุนทุกๆ สัปดาห์ทุกๆ เดือน

ตัวอย่างเช่น

- ลงทุนในกองทุน LTF ครั้งละ 1,000 บาท ทุกวันที่ 1 ของเดือน
- ลงทุนในกองทุน LTF ครั้งละ 500 บาท ทุกๆวันจันทร์

ข้อดีของการลงทุนในวิธีนี้ ก็คือ จะช่วยจำกัดการซื้อขายที่ผิดเวลาออกไป และเป็นตัวที่ช่วยสร้างวินัยในการลงทุนให้กับ มนุษย์เงินเดือน อย่างเราๆที่มีรายได้คงที่ และเป็นไปตามหลักการที่ผมเคยว่าไว้ ก็คือ รายได้ - เงินออม = ค่าใช้จ่าย

ผลพลอยได้อีกอย่างของการลงทุนแบบนี้ ก็คือ เป็นการช่วยลดความเสี่ยงให้กับผู้ที่ลงทุนอีกทางหนึ่ง เพราะตอนที่ราคาหน่วยลงทุนแพง เราจะซื้อได้น้อย แต่ในตอนที่ตลาดไม่มีราคาหน่วยลงทุนถูก เราก็จะซื้อได้จำนวนหน่วยลงทุนที่มากขึ้นด้วยเงินจำนวนเดียวกัน ถือเป็นการถัวเฉลี่ยต้นทุนการลงทุนให้ลดลงอีกทางหนึ่งครับ

แต่การซื้อแบบ DCA นี้ก็มีข้อเสีย คือ เมื่อเราได้กำไร อาจจะได้น้อยกว่า การเข้าซื้อในช่วงเวลาที่ถูกต้อง (วิธีที่ 1) ซึ่งก็เป็นไปตามหลักการที่ว่า คือ High Risk High Return นั่นเองครับ

ปัจจุบันนี้ ผมเองได้ใช้การผสมผสานการลงทุนทั้งสองแบบนี้เข้าด้วยกัน ถึงแม้ว่าผลตอบแทนที่ได้รับอาจจะไม่มากเท่าไร แต่ที่เราได้แน่ๆ คือ วินัยในการลงทุน การวางแผนภาษี และการออมเงินครับ ลองมาดูตัวอย่างการลงทุนจริงของผมกันต่อครับ

สรุปการลงทุนใน LTF

ข้อมูล ณ วันที่ 19/06/2012 กองทุน LTF ของท่านในระบบ

ปีลงทุน	ชื่อรวม(บาท)	ขายคืนรวม(บาท)
2011	60,000.00	0.00
2012	43,000.00	0.00

โปรดเลือก	บัญชีกองทุน	กองทุน	จำนวนหน่วยคงเหลือ	หน่วยลงทุนที่ขายคืนได้
☐		K20SLTF	7,777.1075	0.0000

ดูข้อมูล

ผมเลือกลงทุนในกองทุน LTF แห่งหนึ่งครบตั้งตั้งแต่ปี 2554 โดยใช้วิธีการซื้อถัวเฉลี่ยเดือนละ 3,000 บาท และเลือกซื้อเพิ่ม เต็มในช่วงที่ตลาดหุ้นตกครบ รวมทั้งสิ้นที่ผมซื้อในปี 2554 ก็คือ 60,000บาท

โดย ผลตอบแทนสำหรับปี 2554 ที่ผมได้รับก็คือ

1. ผลตอบแทนจากการลดภาษีในอัตรา 10% คือ 6,000 บาท
2. เงินปันผลจากการลงทุน จำนวน 668.73 บาท

ส่วนปี 2555 ผมได้เปลี่ยนแปลงการซื้อจากเดือนละ 3,000 บาทเป็นสัปดาห์ละ 2,000 บาทและซื้อในทุกวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์

ผลตอบแทนสำหรับปี 2555 ที่ผมได้รับก็คือ

1. เงินปันผลจากการลงทุน จำนวน 2,520.91 บาท

ส่วนผลตอบแทนที่ยังไม่ได้รับในตอนนั้นก็คือ

1. ผลตอบแทนจากการลดภาษีในอัตรา 10% ของปี 2555
2. กำไรจากการลงทุน ณ วันที่เขียนนี้ประมาณ 6,500 บาท

เห็นไหมครับว่าผลตอบแทนโดยรวมก็ถือว่าค่อนข้างน่าสนใจ เนื่องจากผลตอบแทนที่ได้รับนั้นถือว่ามากกว่าอัตราที่ผมตั้งเป้าไว้ก็คือ 5% ต่อปี โดยไม่รวมผลตอบแทนจากการประหยัดภาษี (ใช้วิธีคิดคร่าวๆ จากผลตอบแทนเงินปันผลรวมกัน และบวกด้วยกำไรจากผลต่างของหน่วยลงทุนครับ)

อย่างไรก็ตาม สำหรับการลงทุนที่มีความเสี่ยงอย่างเช่น กองทุน LTF นั้น คุณควรอย่าลืมที่หันมาลงทุนใน “**ความรู้**” กันก่อนที่ลงทุน ไม่ว่าจะเป็นการหาหนังสือเกี่ยวกับการลงทุน, หนังสือเกี่ยวกับการบริหารจัดการเงิน หรือ หาอ่านจากข้อมูลตามเว็บไซต์เกี่ยวกับการลงทุนต่างๆ เพราะจะช่วยให้เราเห็นภาพรวมและแผนการลงทุนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดข้อผิดพลาดได้น้อยครั้ง อย่างที่ จอห์น วู เอ็ม ซีเน วู เคยพูดไว้ว่า “รู้เขารู้เรา รบร้อยครั้งชนะร้อยครั้ง” ینگละ ฮ้าฟฟฟฟฟฟ

รบกวนขอคะแนนโหวต

ขอหนังสือเล่มนี้ โปรดโหวตให้ "บล็อกภาษีข้างถนน"

ในการแข่งขัน Thailand Blog Awards 2012

คลิกที่นี่ อ่านวิธีโหวต

<http://tax.bugnoms.com/journal/vote-for-taxbugnoms-tba-2012/>

ขอบคุณมาก ๆ ครับ

จาก TaxBugnoms

บทที่ 7 กองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ RMF

หลังจากที่เราได้ทำความรู้จักกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว หรือ LTF ไปแล้ว ต่อมาเราลองมาทำความรู้จักกับกองทุนรวมอีกประเภทหนึ่งที่ช่วยเราประหยัดภาษีได้ไม่แพ้กับ LTF โดยอยู่ในกลุ่มของ “ค่าลดหย่อนที่เป็นการออมเงินระยะยาว” ที่เราจะใช้ในการประหยัดภาษีของมนุษย์เงินเดือน ได้เป็นอย่างดีครับ

แต่นั่น นั่น นั่น กองทุนนี้มีชื่อว่า “RMF” นั่นเองครับบบบบ

RMF คืออะไร

หลายคนอาจจะพอทราบอยู่แล้วว่า RMF ที่เราเคยได้ยินกันบ่อยๆ นั้น มีตัวย่อมาจากภาษาอังกฤษคือ “Retirement Mutual Fund” หรือถ้าแปลเป็นภาษาไทยก็จะเรียกว่า “**กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ**” นั่นเองครับ

RMF ถือเป็นกองทุนรวมประเภทหนึ่ง ที่ถูกจัดตั้งขึ้นมาเพื่อส่งเสริมการออมและลงทุนในระยะยาว (มากกกกกก) เพื่อเตรียมความพร้อมในการเลี้ยงชีพของตัวเอง (และครอบครัว) หลังจากที่เกษียณอายุงาน โดยกองทุนนี้จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นผลตอบแทนเช่นเดียวกับ LTF ครับ สรุปอย่างง่ายว่า ออมไว้ใช้ในยามเกษียณ หรือ ยามที่เราแก่ นั่นเองแหละครับ...

โดยผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวมประเภทนี้ก็คือ “กำไรจากส่วนต่างของราคาหน่วยลงทุน” เท่านั้นเนื่องจาก RMF นั้นจะไม่มีการขายเงินปันผล

ใครที่ควรลงทุนใน RMF บ้าง

เนื่องจาก RMF เป็นกองทุนที่เหมาะสมสำหรับคนที่ออมไว้ใช้ในยามเกษียณหรือยามแก่ ดังนั้น กลุ่มที่ผมคิดว่าเหมาะมากๆ ก็คือ คนที่คิดว่าตัวเองจะอยู่ไปถึงตอนแก่นั่นเองครับ (ฮาๆ ล้อเล่นนะครับ)

จริงๆ แล้ว กลุ่มที่เหมาะสมที่สุด ผมคิดว่าน่าจะเป็น มนุษย์เงินเดือนที่ทางนายจ้าง หรือบริษัท ยังไม่มีสวัสดิการออมเงินเพื่อวัยเกษียณอย่างกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) นั่นเองครับ

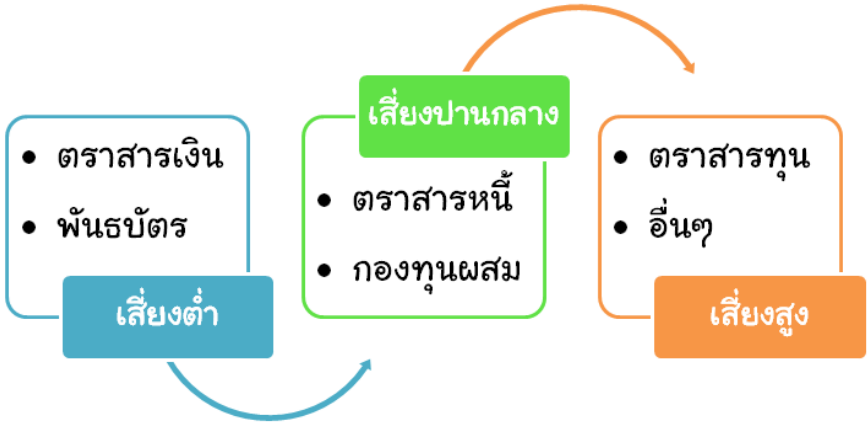
ซึ่งในกรณีนี้ผมหมายความรวมไปถึง ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระต่างๆ ก็สามารถที่จะเลือกออมเงินโดยวิธีนี้ได้เช่นกันครับ

ต่อมารวมาดูกันดีกว่าครับว่า RMF มีกี่ประเภท อะไรบ้าง

RMF มีกี่แบบ และมีผลตอบแทนอะไรให้บ้าง

สิ่งที่ RMF แตกต่างจาก LTF ก็คือ RMF มีกองทุนที่หลากหลายให้เลือกลงทุน ตั้งแต่กองทุนตลาดเงิน ตราสารหนี้ ตราสารทุน กองทุนผสมต่างๆ ซึ่งแล้วแต่บลจ.แต่ละแห่งจะกำหนดมาว่า น่าสนใจหรือไม่ อย่างไรก็ตามผมขอแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ตามระดับความเสี่ยง ดังนี้

1. **ระดับความเสี่ยงต่ำ** ได้แก่ กองทุนตราสารเงิน กองทุนพันธบัตร
2. **ระดับความเสี่ยงปานกลาง** ได้แก่ กองทุนตราสารหนี้ กองทุนผสมระหว่างตราสารทุนและตราสารหนี้
3. **ระดับความเสี่ยงสูง** ได้แก่ กองทุนตราสารทุน กองทุนที่ลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ กองทุนทองคำ และกองทุนอื่นๆ ฯลฯ

สิทธิประโยชน์ในการประหยัดภาษีของ RMF

ผู้ที่ลงทุนใน RMF จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการประหยัดภาษีเช่นเดียวกับ LTF ดังนี้

1) สามารถนำมาหักลดหย่อนได้จำนวนไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ และไม่
เกิน 500,000 บาท แต่ถ้ามีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) หรือกองทุนสำรองเลี้ยง
ชีพ หรือประกันชีวิตแบบบำนาญแล้ว เมื่อนำมารวมกับเงินที่ซื้อหน่วยลงทุนใน RMF แล้วก็ต้อง
ไม่เกิน 500,000 บาท

2) กำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) **ไม่ต้องเสียภาษี**

เช่นเดียวกับ LTF ครับ การลงทุนใน RMF นั้น เราต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเช่นกัน ถึงจะ
ได้สิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีอย่างครบถ้วน

ในปีแรกที่ซื้อหน่วยลงทุน

(1) ซื้อไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับหรือไม่น้อยกว่า 5,000 บาท แล้วแต่
จำนวนใดจะต่ำกว่า

(2) ห้ามขายคืนหน่วยลงทุน ถ้าขายก็ไม่ได้สิทธิลดหย่อนภาษีนะครับ

หลังจากซื้อปีแรก

(1) ต้องซื้อติดต่อกันไปทุกปี แต่สามารถที่จะซื้อปีเว้นปีก็ได้

(2) จำนวนเงินที่ซื้อต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับหรือไม่น้อยกว่า 5,000

บาท

(3) แต่ละปีหลังจากปีแรก ห้ามขายหน่วยลงทุนคืน เว้นแต่

- ถือ RMF ไม่น้อยกว่า 5 ปีนับตั้งแต่วันที่ซื้อครั้งแรก และ มีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปี

บริบูรณ์ หรือ

- ตาย หรือ ทูพพลภาพ

(4) สามารถโอนหน่วยลงทุนระหว่างกองทุน RMF ได้

สำหรับผู้สนใจตัวกฎหมายนั้น สามารถอ่านข้อมูลเพิ่มเติมได้ตามแหล่งอ้างอิงดังนี้

ครับ

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171)

<http://www.rd.go.th/publish/39784.0.html>

กฎกระทรวงฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551)

<http://www.rd.go.th/publish/37226.0.html>

กฎกระทรวงฉบับที่ 267 (พ.ศ. 2551)

<http://www.rd.go.th/publish/39646.0.html>

ตัวอย่างการซื้อ RMF

	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3
รายได้ต่อปี (เงินเดือน)	1,000,000.00	2,500,000.00	5,000,000.00
เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ / กบข.	50,000.00	75,000.00	150,000.00
ประกันแบบบำนาญ	50,000.00	50,000.00	50,000.00
รวมเงินสะสมและเบี้ยประกัน	100,000.00	125,000.00	200,000.00
เงินลงทุนใน RMF ที่สามารถซื้อได้ตามกฎหมาย (ไม่เกิน 15% รวมแล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท)	150,000.00	375,000.00	300,000.00
รวมทั้งสิ้น	250,000.00	500,000.00	500,000.00

เราลองมาดูวิธีการซื้อ RMF ในแต่ละกรณีดีกว่าครับ

1. กรณีที่ 1

ถ้าเรามีรายได้ต่อปี 1,000,000 บาท มีเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 50,000 บาท และเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญจำนวน 50,000 บาท กรณีนี้เราจะสามารถซื้อกองทุน RMF ได้ $1,000,000 \times 15\% = 150,000$ บาท เมื่อรวมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และประกันชีวิตแบบบำนาญแล้ว รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 250,000 บาท ซึ่งไม่เกินกว่า 500,000 บาท ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในกรณีนี้เงินที่เราใช้ซื้อกองทุน RMF จำนวน 150,000 บาทจะสามารถใช้ลดหย่อนภาษีได้เต็มจำนวน

2. กรณีที่ 2

ถ้าเรามีรายได้ต่อปี 2,500,000 บาท มีเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 75,000 บาท และเบี่ยประกันชีวิตแบบบำนาญจำนวน 50,000 บาท

กรณีนี้ เราจะสามารถซื้อกองทุน RMF ได้ $2,500,000 \times 15\% = 375,000$ บาท เมื่อรวมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และประกันชีวิตแบบบำนาญแล้ว รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 500,000 บาท ซึ่งไม่เกินกว่าจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในกรณีนี้เงินที่เราใช้ซื้อกองทุน RMF จำนวน 375,000 บาทจะสามารถใช้ลดหย่อนภาษีได้เต็มจำนวน

3. กรณีที่ 3

ถ้าเรามีรายได้ต่อปี 5,000,000 บาท มีเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 150,000 บาท และเบี่ยประกันชีวิตแบบบำนาญจำนวน 50,000 บาท

กรณีนี้ เราจะสามารถซื้อกองทุน RMF ได้ $5,000,000 \times 15\% = 750,000$ บาทแต่เมื่อรวมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และประกันชีวิตแบบบำนาญแล้ว รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 950,000 บาท ซึ่งเกินกว่าจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในกรณีนี้เงินที่เราใช้ซื้อกองทุน RMF จะซื้อได้สูงสุดเพียงจำนวน 300,000 บาทเท่านั้นครับ

ถ้าทำผิดเงื่อนไข จะทำยังไงดี?

จริงๆ แล้วก็ไม่ควรจะผิดเงื่อนไขนะครับ เพราะก็เท่ากับว่าเราจะเสียสิทธิประโยชน์ที่เรากล่าวไว้ ดังนั้นเราต้องศึกษาและระมัดระวังให้ดี

แต่ถ้าจำเป็นจริงๆ ที่จะต้องผิดเงื่อนไขของการซื้อ RMF แล้วละก็ ต้องรีบแก้ไขด่วนนี้ครับ

1. ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 หรือ ภ.ง.ด. 91 เพิ่มเติม เพื่อชำระคืนเงินภาษีที่เราเคยได้รับยกเว้นให้เร็วที่สุด โดยการคำนวณนั้นจะต้องคิดเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน ซึ่งการนับเดือนนั้นจะเริ่มนับตั้งแต่เดือนเมษายนในปีที่เราใช้สิทธิยกเว้นภาษี จนถึงเดือนที่มีการยื่นคืนเงินภาษีนั่นเองครับ
2. กำไรที่ได้จากการขายหน่วยลงทุน (Capital Gain) จะต้องนำมารวมเป็นเงินได้และเสียภาษี ณ ที่จ่ายไว้ในอัตราร้อยละ 3

ตัวอย่าง

ในปี 2554 นางสาวจ๊ีบ อายุ 30 ปี ได้ซื้อหน่วยลงทุน RMF ไว้ 10,000 หน่วย หน่วยละ 10 บาท รวมมูลค่าเป็น 100,000 บาท และใช้สิทธิลดหย่อนภาษีในอัตรา 20% ทำให้นางสาวจ๊ีบใช้สิทธิในการลดภาษีไปทั้งสิ้น 20,000 บาท

แต่ในปี 2555 ราคาของหน่วยลงทุนเพิ่มเป็น 11 บาท นางสาวจ๊ีบผลอตัวผลอใจขาย RMF ไปทั้งหมด เป็นจำนวน 10,000 หน่วย รวมมูลค่าเป็น 110,000 บาท

กรณีนี้ถือว่า นางสาวจ๊ีบขายคืนหน่วยลงทุนก่อนที่จะครบกำหนด 5 ปี และนางสาวจ๊ีบอายุไม่ถึง 55 ปี แสดงว่ากรณีนี้ผิดแน่นอน!

ดังนั้น นางสาวจีบต้องรีบแก้ไขดังนี้

1. ยื่นแบบแสดงรายการเพิ่มเติมทันที โดยหากนางสาวจีบยื่นแบบในเดือนมิถุนายน 2555 ก็จะต้องชำระภาษีเงินจำนวน 20,000 บาท พร้อมทั้งเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน (เม.ย. - มิ.ย. 2555) เป็นจำนวน 3 เดือน คือ 900 บาท ($20,000 \times 1.5\% \times 3$) รวมเป็นภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติมทั้งหมด 20,900 บาท

2. กำไรจากการขายจำนวน 10,000 บาท นางสาวจีบจะถูกทางบริษัทหลักทรัพย์ (บลจ.) หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้จำนวน 3% คือ 300 บาท

หลังจากนั้น นางสาวจีบจะต้องนำเงินกำไรจากการขาย RMF จำนวน 10,000 บาท มารวมคำนวณเป็นเงินได้สำหรับปี 2555 โดยสามารถใช้สิทธินำภาษีจำนวน 300 บาทมาใช้เครดิต (หัก) ภาษีที่ต้องชำระตอนยื่นแบบแสดงรายการ

ดังนั้นก่อนที่จะขาย ควรจะอ่านเงื่อนไขในการขายให้ดีกว่านะครับ

ปัญหาในการลงทุน RMF

ทีนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการลงทุนใน RMF ที่มักจะทำให้ผู้ที่ซื้อ RMF เข้าใจผิดกันเสมอๆ อีกข้อหนึ่งก็คือ คนส่วนใหญ่มักจะเข้าใจผิดว่าการขาย RMF นั้น ผู้ซื้อจะต้องมีอายุครบ 55 ปี และถือกองทุนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปีเท่านั้น

ซึ่งกรณีนี้จะมีข้อยกเว้นสำหรับผู้ซื้อหน่วยลงทุน RMF ภายในวันที่ 1 มีนาคม 2551 ให้สามารถขายได้โดยไม่มีเงื่อนไขเรื่องอายุ 55 ปีครับ เพียงแค่ลงทุนให้ครบ 5 ปีก็สามารถขายได้ทันทีเลย ซึ่งในส่วนนี้ก็เป็นกรณีพิเศษที่กรมสรรพากรกำหนดไว้เพิ่มเติม เนื่องจากในตอนแรกมีความเข้าใจผิดของการตีความกฎหมายอยู่บางส่วน

แต่สำหรับการขายกองทุน RMF ที่ได้ซื้อหลังจาก 1 มีนาคม 2551 นั้น ผู้ซื้อจะต้องทำตามเงื่อนไขของกรมสรรพากร คือ **ผู้ถือกองทุนต้องอายุ 55 ปีบริบูรณ์ และต้องมีอายุการลงทุนไม่น้อยกว่า 5 ปีครับ** (ห้ามขาดเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง)

รายละเอียดเพิ่มเติมของเรื่องนี้ สามารถหาอ่านได้ที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากรตาม

ลิงค์ <http://www.rd.go.th/publish/36195.0.html> เลยครับ

ความแตกต่างในการลงทุน LTF และ RMF

ความแตกต่างระหว่างการลงทุนในกองทุนรวม LTF และ RMF นั้นผมขอนำมาสรุปเป็นตารางดังนี้เลยครับ

รายการ	กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ลงทุนระยะยาวในช่วงระยะเวลาหนึ่ง	ออมเงินระยะยาวเพื่อเกษียณ
ทรัพย์สินที่กองทุนเลือกลงทุน	หุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	หลากหลายประเภทขึ้นอยู่กับแต่ละบลจ.
ความเสี่ยงในการลงทุน	ความเสี่ยงสูง	ตั้งแต่ความเสี่ยงต่ำ - สูง
นโยบายการจ่ายเงินปันผล	มี (สำหรับกองทุนรวมที่มีนโยบายจ่ายปันผล)	ไม่มี
จำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำต่อปี	ไม่มีกำหนด	3% ของเงินได้หรือน้อยกว่า 5,000 บาท (เลือกที่ต่ำกว่า)
จำนวนเงินลงทุนสูงสุดต่อปี	ลดหย่อนภาษีได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ต้องไม่เกิน 500,000 บาท/ปี	ลดหย่อนภาษีได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ต้องไม่เกิน 500,000 บาท/ปี (นำมาคำนวณรวมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือ กยศ. และประกันแบบบำนาญ)
ความต่อเนื่องในการลงทุน	ไม่จำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่อง	ลงทุนต่อเนื่อง "แต่" สามารถยกเว้นได้ปีเว้นปี
ระยะเวลาถือครองหน่วยลงทุน	ไม่น้อยกว่า 5 ปีจึงจะสามารถขายคืนได้	ไม่น้อยกว่า 5 ปี "และ" ผู้ถือหน่วยลงทุนอายุต้องครบ 55 ปี

RMF มีผลประโยชน์และความเสี่ยงแค่ไหน

ก่อนอื่น เราต้องทำความเข้าใจก่อนว่ากองทุน RMF นั้น เมื่อซื้อแล้วเราไม่สามารถขายได้จนกว่าผู้ซื้อจะมีอายุ 55 ปี ซึ่งแปลว่า เงินที่เรานำมาซื้อกองทุนนี้ จะต้องเป็นเงินที่ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องรีบไปใช้จ่ายใดๆ หรือที่เค้าเรียกกันว่า “เงินญี่ปุ่น” หรือ “เงินเย็น” นั่นเอง อ้าวไม่ใช่หรือครับ หมายถึง “เงินเย็น” ต่างหาก(ฮา...) หรือเงินที่เราน่าจะยังไม่มีความ จำเป็นต้องใช้อะไร (ในตอนนี้) นั่นแหละครับ

เมื่อระยะเวลาผ่านไปขนาดนั้น ปัญหาต่อมาก็คือวิธีที่เราจะเลือกใช้ในการลงทุนแล้วละ ครับ ว่าทำอย่างไรจะให้ได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด นอกจากประหยัดภาษีเพียงอย่างเดียว แต่ ก่อนที่เราจะไปถึงวิธีการลงทุนใน RMF ผมขออนุญาตแทรกความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ใน “กองทุนรวมหุ้น” ไว้เพิ่มเติม ดังนี้ครับ

ปกติแล้วรูปแบบของกองทุนรวมที่ลงทุนใน “หุ้น” นั้นจะมีอยู่ 2 แบบ คือ **กองทุนรวมแบบเชิงรุก (Active)** และ **กองทุนรวมแบบเชิงรับ (Passive)**

กองทุนรวมเชิงรุก หรือ Active Fund คือ กองทุนที่เน้นนโยบายเพื่อที่จะให้ ผลตอบแทน “ชนะ” ผลตอบแทนรวมของตลาด โดยผู้จัดการกองทุนจะมีเป้าหมายทำให้ ผลตอบแทนมากกว่าตลาดให้ได้ ซึ่งผลของความพยายามแบบนี้ก็จะทำให้เกิดผลอยู่ 2 ประเภทคือ

1. ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าตลาด จากการลงทุนที่เป็นไปตามการ คาดการณ์ของผู้จัดการกองทุน

2. ในทางกลับกัน ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ต่ำกว่าตลาด จากการลงทุนที่ผิดพลาดของผู้จัดการกองทุน

ส่วน **กองทุนรวมเชิงรับ** หรือ Passive Fund คือ กองทุนที่เน้นนโยบายเพื่อที่จะให้ผลตอบแทน "ใกล้เคียง" กับ ค่าเฉลี่ยรวม หรือ ตลาดโดยที่จะพยายามกระจายการลงทุนให้ใกล้เคียงกับตลาดที่สุด ดังนั้นผลตอบแทนที่เราได้รับนั้น ก็จะใกล้เคียงกับผลตอบแทนของตลาดในช่วงนั้นๆครับ

หรือสรุปดังภาพด้านล่างเลยครับ

กองทุนเชิงรุก (Active Fund)

- ความสามารถของผู้จัดการกองทุน

กองทุนเชิงรับ (Passive Fund)

- อ้างอิงจากผลตอบแทนตลาด

สมมุติว่า ตลาดหลักทรัพย์มีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 20%

กองทุนแบบ Active Fund ก็พยายามบริหารกองทุนให้เอาชนะผลตอบแทนที่ 20% ให้ได้ ซึ่งอาจจะทำให้กองทุนได้ผลตอบแทนมากกว่า 20% หรืออาจจะผิดพลาดจนกระทั่ง

ขาดทุนไปจนถึง -20% ก็เป็นไปได้ เพราะการลงทุนนั้นจะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้จัดการกองทุนนั่นเอง

ส่วนกองทุนแบบ Passive Fund ก็จะพยายามบริหารกองทุนให้ได้ผลตอบแทนใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยที่สุดครับ คือ 20% ตัวอย่างเช่น พวก Index funds และ ETF (Exchanged Traded Funds) ต่างๆ

แต่ถ้าถ้ามองแล้วตลาดหลักทรัพย์มีผลตอบแทนเฉลี่ยเป็น -20% กองทุนแบบ Passive ก็จะทำให้ผลตอบแทนของเราใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย ก็คือขาดทุนประมาณ 20% เช่นเดียวกันกับตลาด

หรือถ้าคุณอยากรู้ว่ากองทุนเป็นเชิงรุกหรือเชิงรับนั้น เราสามารถศึกษาได้ที่ นโยบายการลงทุนของแต่ละกองทุนก็ได้ครับ

นโยบายการลงทุน

สร้างผลตอบแทนให้เทียบเคียงกับผลตอบแทนของดัชนี SET50 กองทุนจะลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การบริหารกองทุนเชิงรับ (passive management strategy) โดยจะลงทุนส่วนใหญ่ในหุ้นสามัญจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของดัชนี SET50 เป็นจำนวนเฉลี่ยในรอบระยะเวลาบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ดัชนีของกองทุนอาจไม่ได้ลงทุนในหุ้นซึ่งประกอบเป็นดัชนี SET50 ครบทั้ง 50 หุ้น ในกรณีที่ดัชนี SET50 ถูกยกเลิกหรือกรณีที่ไม่มีภาคส่วนดัชนี SET50 บริษัทจัดการจะเปลี่ยนดัชนีที่กองทุนใช้อย่างอิงในการสร้างผลตอบแทนเป็นดัชนีราคาหุ้นอื่น ๆ ที่ใช้วัดผลตอบแทนของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และขอความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมโครงการให้สอดคล้องกับดัชนีที่ใช้อ้างอิงโดยถือว่าได้รับมติจากผู้ถือหน่วยลงทุนแล้ว ในกรณีที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. มีประกาศเกี่ยวกับการจัดตั้งและจัดการกองทุนรวมดัชนี บริษัทจัดการขอความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. เพื่อแก้ไขประเภทและนโยบายการลงทุนให้สอดคล้องกับประกาศดังกล่าวโดยถือว่าได้รับมติจากผู้ถือหน่วยลงทุนแล้ว เงินลงทุนส่วนที่เหลือจะลงทุนในตราสารแห่งหนึ่ง ตราสารแห่งหนึ่งหรือเงินฝาก และในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ก.ล.ด. ทั้งนี้ กองทุนจะไม่ลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือตราสารหนี้ที่มีการจ่ายผลตอบแทนอ้างอิงกับตัวแปร (structured notes)

โดยปกติแล้ว กองทุนรวม LTF และ RMF ที่เน้นลงทุนในหุ้น ส่วนใหญ่มักจะเป็นการบริหารแบบ Active Fund มากกว่า Passive Fund ครับ แต่เนื่องจากกองทุนรวม RMF นั้นมีข้อแตกต่างที่เหนือกว่ากองทุนรวม LTF ตรงที่มีการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำไปจนถึงความเสี่ยงสูง ได้แก่ ตราสารเงิน ตราสารหนี้ ตราสารทุน (หุ้น) ทองคำ แต่ในขณะที่กองทุน LTF จะเน้นการลงทุนหลักๆ กับตราสารทุน (หุ้น) เท่านั้น

นอกจากนั้น กฎหมายยังให้สิทธิประโยชน์ในการสับเปลี่ยนระหว่างกองทุน RMF เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการลงทุนให้กับเรานั้นเองครับ โดยที่ทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อาจจะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการซื้อขายของกองทุนที่สับเปลี่ยนบ้าง แต่การเปลี่ยนกองทุนจะไม่มีผลต่อการลดหย่อนภาษีของเราครับ โดยในส่วนนี้คงต้องดูรายละเอียดในแต่ละกองทุนไปครับ

สับเปลี่ยนกองทุนดีไหม

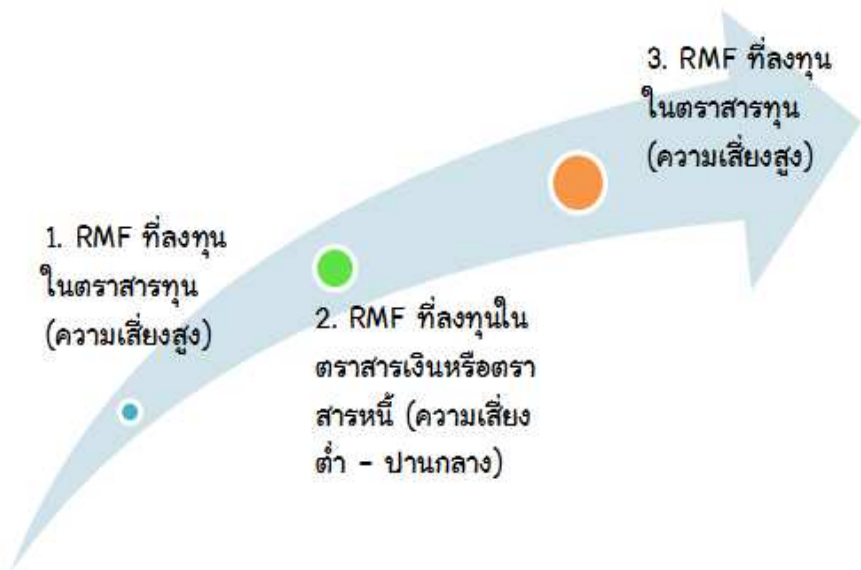
เรามาดูความเข้าใจกันก่อนดีกว่าครับ ว่าการสับเปลี่ยนกองทุนคืออะไร

การสับเปลี่ยนกองทุน คือ การที่เราเปลี่ยนหน่วยลงทุนจากกองทุนหนึ่งไปยังกองทุนหนึ่ง ไม่ว่าจะอยู่ในบริษัทหลักทรัพย์เดียวกันหรือไม่ก็ได้ครับ

ถ้าหากว่าเรามีเวลาในการติดตามตลาดและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการลงทุนแล้วล่ะก็ การลงทุนผ่าน RMF โดยใช้การจับจังหวะแนวโน้มเข้า-ออกเพื่อสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน และการยอมรับความเสี่ยง ก็น่าจะสร้างผลตอบแทนที่ดีได้เช่นกันใช่ไหมครับ?

ลองคิดดูนะครับว่า ถ้าหากตลาดอยู่ในช่วงขาขึ้น เราก็เลือกลงทุนในกองทุนที่ลงทุนในตราสารทุน (หุ้น) เพื่อที่คาดหวังผลตอบแทนในอัตราที่มากกว่าการลงทุนในกองทุนรวมประเภทอื่น ซึ่งเมื่อไรที่เราพอใจกับผลตอบแทนที่เราได้รับแล้ว เราก็สามารถสับเปลี่ยนจากกองทุนตราสารทุน ไปยังกองทุนตราสารเงิน เพื่อเป็นการพักเงินก่อน (ซึ่งตรงนี้เราจะได้รับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นแล้วจากตราสารทุน)

เมื่อเกิดจังหวะวิกฤต หรือหุ้นขาดลง ถือว่าเป็นโอกาสที่เราจะสับเปลี่ยนจากกองทุนในตราสารเงิน มาลงทุนในตราสารทุน (หุ้น) ใหม่ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้นอีกครั้งหนึ่งก็ได้ครับ

แต่ถ้าหากในตอนแรกเรายังไม่แน่ใจนัก เราก็สามารถเลือกลงทุนในกองทุน RMF ที่มีความเสี่ยงต่ำๆ เช่น กองทุนตราสารเงิน หรือ กองทุนตราสารหนี้ แล้วค่อยรอจังหวะที่เหมาะสมในการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุนก็ได้ครับ โดยการสับเปลี่ยนระหว่างกองทุน RMF นั้น เราสามารถสับเปลี่ยนกี่ครั้งก็ได้ ไม่จำกัดจำนวน และไม่มีผลกระทบต่อภาษีที่ได้ลดหย่อนไปแล้วครับ

หวังว่าข้อมูลข้างต้นนี้ คงทำให้เพื่อนๆ พอเห็นภาพรวมของการลงทุนใน RMF และโอกาสในการทำกำไรระยะยาวจาก RMF กันบ้างแล้วใช่ไหมครับ ^^

หมายเหตุ: การสับเปลี่ยนนี้กองทุนในลักษณะนี้ กองทุนรวม LTF ก็ยังสามารถทำได้เช่นเดียวกัน เพียงแต่ว่าปัจจุบันนี้ ความเสี่ยงของกองทุน LTF ทั้งหลายไม่มีความแตกต่างกัน

มากเท่าไรนัก เนื่องจากเป็นกองทุนที่เน้นลงทุนในหุ้นเหมือนๆ กันไปหมด ทำให้ไม่รู้จะ
สับเปลี่ยนไปทำไม --'

ส่วนคำถามที่ว่า เราควรซื้อกองทุน RMF ของอะไรแบบไหน และอย่างไรนั้น ขอ
ตอบรวมๆ ไปเลยแล้วกันนะครับว่า...

**ขั้นแรกของการลงทุนอะไรก็ตาม ให้เริ่มต้นโดยการพิจารณาตัวเองก่อนว่า
คุณนั้นเป็นนักลงทุนแบบไหน ยอมรับความเสี่ยงได้มากแค่ไหน และพอใจกับ
ผลตอบแทนที่เท่าไร เมื่อรู้แล้วถึงจะค่อยตัดสินใจลงทุน**

เพราะ RMF เองก็มีหลายแบบ และแบบที่เสี่ยงมากก็จะให้ผลประโยชน์มาก ส่วน
แบบที่เสี่ยงน้อยก็มักจะให้ประโยชน์น้อยกว่า เราอยากได้แบบไหนที่สุดแล้วแต่เราเองเลยครับ
แต่ต้องยอมรับผลและความเสี่ยงที่ตามมาครับ

เอาล่ะครับ ถึงตรงนี้ผมหวังว่าคุณผู้อ่านจะได้ความรู้กันจนเต็มอิ่มแล้ว ในบทต่อไป
เราจะแวะกลับมาที่เรื่องภาษีกันอีกรอบกันครับ

บทที่ 8 มาหยุดจ่ายภาษีกัน

ก่อนอื่นขออนุญาตพาคคุณกลับมาบทวน ความเข้าใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของ “มนุษย์เงินเดือน” อีกสักครั้งครับ เรามาลองดูตามภาพเลย

วิธีการคำนวณเงินได้สุทธิ

เนื่องจากวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของ “มนุษย์เงินเดือน” นั้นจะใช้วิธีคำนวณจาก “เงินได้สุทธิ” คือ รายได้ (เงินเดือน) บวก รายได้อื่น (ถ้ามี) ลบด้วย ค่าใช้จ่าย และ ค่าลดหย่อน เราลองมาไล่ดูทีละตัวกันนะครับ

1. รายได้หลัก คือ เงินเดือน (ในกรณีนี้ผมขอสมมติให้ทุกคนไม่มีรายได้อื่นละกันนะครับ)
2. ค่าใช้จ่ายของเงินเดือน ประมวลรัษฎากร กำหนดให้หักได้ 40% แต่ไม่เกิน 60,000 บาท
3. ค่าลดหย่อนต่างๆ

จะเห็นได้ว่าเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในส่วนที่ 1 และ 2 นี้ได้ เหลือเพียงแค่ค่าลดหย่อน โดยค่าลดหย่อนผมแนะนำให้ในหลายๆ ตอนที่ผ่านมาก็คือ **“ค่าลดหย่อนที่เป็นการออมเงินระยะยาว”** ได้แก่ ค่าลดหย่อนดังต่อไปนี้ครับ

- เงินสมทบกองทุนประกันสังคม
- การออมเงินประเภทจ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพต่างๆของบริษัท
- เงินสะสมค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
- เงินสะสมค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)
- เบี้ยประกันชีวิต และเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ

ที่นี้พอเรารู้จักกับ “ค่าลดหย่อน” ที่เป็น “การออม” และได้ทำการออมในระหว่างปีไว้แล้ว ที่นี้จุดสำคัญมันอยู่ที่ว่า “นายจ้าง” หรือ “กิจการ” เค้าทราบหรือไม่ว่า คุณได้ออมเงินที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ...

ลองนึกย้อนกลับไปดูสิครับว่า ในช่วงต้นปีของทุกๆปีนั้น ฝ่ายบุคคลจะมีจดหมายหรืออีเมลล์แจ้งกับคุณว่า ให้กรอกและส่งรายละเอียดการหักลดหย่อนของคุณ ที่เรียกว่า **“แบบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อน” หรือ “ล.ย.01”** ให้กับทางฝ่ายบุคคล ซึ่งแบบฟอร์มนี้เองเป็นแบบฟอร์มที่ทุกคนต้องกรอก เพื่อแจ้งให้ฝ่ายบุคคลทราบว่า เรามีค่าลดหย่อนอะไรบ้าง จะได้นำไปคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายได้ถูกต้อง โดยปกติแล้ว ทุกกิจการจะต้องมีแบบฟอร์มนี้ให้กับพนักงานกรอกเพื่อเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ครับ

อ้างอิงผล

แบบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อน

ส.ย.01

วันเดือนปี ที่แจ้งรายการ

ชื่อหน่วยงานผู้ยื่นที่หักภาษี ณ ที่จ่าย	
ผู้มีเงินได้ชื่อ	ชื่อสกุล
เลขประจำตัวประชาชน <input type="text"/>	เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร <input type="text"/>
ที่อยู่ อาคาร <input type="text"/>	ห้องเลขที่ <input type="text"/>
เลขที่ <input type="text"/>	หมู่ที่ <input type="text"/>
ตำบล/แขวง <input type="text"/>	อำเภอ/เขต <input type="text"/>
รหัสไปรษณีย์ <input type="text"/>	จังหวัด <input type="text"/>
ตำแหน่ง <input type="text"/>	สังกัด <input type="text"/>
ในปีภาษีที่แจ้งรายการ	(1) เคยทำงานมาก่อนหรือไม่ ☐ เคย ☐ ไม่เคย
	(2) มีเงินได้ประเภทอื่นนอกจากเงินเดือนค่าจ้างหรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี
1. ฐานการลดหย่อน	☐ โดด ☐ น้อย ☐ คู่สมรสมีเงินได้ แต่ ☐ สมรสระหว่างปีภาษี ☐ ไม่สมรส ☐ สมรสระหว่างปีภาษี ☐ คู่สมรสไม่มีเงินได้ ☐ หย่าระหว่างปีภาษี ☐ ตายระหว่างปีภาษี
2. จำนวนบุตรรวม <input type="text"/> คน มีสิทธิ์นำมากหักลดหย่อนจำนวน <input type="text"/> คน	
บุตรคนละ 15,000 บาท <input type="text"/> คน (กรณีคู่สมรสมีเงินได้หักลดหย่อนบุตรคนละ 7,500 บาท)	
บุตรคนละ 17,000 บาท <input type="text"/> คน (กรณีคู่สมรสมีเงินได้หักลดหย่อนบุตรคนละ 8,500 บาท)	
3. ☐ บิดา ☐ มารดา (ของผู้มีเงินได้หักคนละ 30,000 บาท)	
☐ บิดา ☐ มารดา (ของคู่สมรสหักบิดคนละ 30,000 บาท)	
4. ค่าอุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือคนทุพพลภาพ คนละ 60,000 บาท รวมทั้งสิ้น <input type="text"/> คน (กรณีคู่สมรสมีเงินได้หักลดหย่อนบุตรพิการหรือทุพพลภาพ บิดคนละ 30,000 บาท)	
5. เบี้ยประกันสุขภาพ	
☐ บิดา ☐ มารดา ของผู้มีเงินได้	
☐ บิดา ☐ มารดา ของคู่สมรส (หักได้เท่าที่มีเงินได้จ่ายไปจริงแต่ไม่เกิน 15,000 บาท)	
6. เบี้ยประกันชีวิตที่จ่ายภายในปีภาษี (ส่วนแรกหักได้ 10,000 บาท ส่วนเกิน 10,000 บาท หักได้ไม่เกินได้หักจากหักค่าใช้จ่าย	
แต่ไม่เกิน 90,000 บาท กรณีผู้สมรสมีเงินได้และความเป็นสามีภริยามีบุตรคนเดียวกันหักลดหย่อนของคู่สมรสได้ยก ตามจำนวนที่จ่ายจริง	
แต่ไม่เกิน 10,000 บาท)	
7. เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้างแต่ไม่เกิน 500,000 บาท)/	
กองทุน กบข./กองทุนสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชน (หักได้ไม่เกิน 500,000 บาท) ภายในปีภาษี	
8. ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ โดยเฉลี่ยรวมกับ	
เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพกองทุน กบข./กองทุนสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนแล้วไม่เกิน 500,000 บาท)	
ภายในปีภาษี ชื่อหน่วยลงทุน <input type="text"/>	
9. ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท)	
ภายในปีภาษี ชื่อหน่วยลงทุน <input type="text"/>	
10. ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารที่อยู่อาศัย (ตามจ่ายจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท)	
11. เงินลดทบกองทุนประกันสังคมภายในปีภาษี	
12. เงินบริจาค	
ขอรับรองว่ารายการที่แสดงไว้เป็นความจริงทุกประการ	
ลงชื่อ <input type="text"/>	ผู้มีเงินได้ <input type="text"/>

หมายเหตุ: (1) ปีภาษี หมายถึงเดือนกุมภาพันธ์ - ธันวาคม
 (2) กรณีหักลดหย่อนต้องมีการจ่ายจริงในปีที่แจ้งรายการ และต้องแนบสำเนาหลักฐานแสดงสิทธิในการหักลดหย่อน
 (3) ใบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อนผูกพันปีภาษี และทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการข้างต้น

แต่ปัญหาที่มักจะมีพบในเรื่องการแจ้งลดหย่อนนี้ มีอยู่ 2 รูปแบบคือ “กิจการไม่ได้
ถาม” หรือ“พนักงานไม่ได้บอก” (แต่ส่วนมากมักจะเป็นอย่างหลัง อธิ) ทำให้เกิดผลกระทบ
ดังตัวอย่างที่จะได้อ่านต่อไปนี้

ตัวอย่าง

1. นายปานมีเงินเดือนเดือนละ 50,000 บาท คิดเป็นเงินได้รวมทั้งปี 600,000 บาท
2. สถานภาพของนายปาน โสด ไม่มีครอบครัว ไม่มีหนี้สิน
3. ระหว่างปีนายปานวางแผนที่จะลงทุนออมเงินดังนี้

- ประกันชีวิต 40,000 บาท และประกันชีวิตแบบบำนาญ 10,000 บาท
- กองทุน LTF 50,000 บาท
- กองทุน RMF 25,000 บาท

เราลองมาคำนวณภาษีของนายปานแบบง่าย ๆ ดูครับ

1. เงินได้รวมทั้งปีจำนวน 600,000 บาท สามารถหักค่าใช้จ่าย 40% ไม่เกิน 60,000
ดังนั้นนายปานจะเหลือเงินได้ 540,000 บาท ($600,000 - 60,000$)
2. หลังจากนั้นนำมาหักค่าลดหย่อนส่วนตัว 30,000 บาท ทำให้เหลือเงินได้ 510,000
บาท ($540,000 - 30,000$)
3. สุดท้ายต้องนำมาหัก ค่าลดหย่อนประกันชีวิต / ประกันชีวิตแบบบำนาญ กองทุน
LTF และ RMF รวมทั้งสิ้น 125,000 บาท ทำให้เหลือเงินได้สุทธิ 385,000 บาท ($510,000 - 125,000$)

เงินได้สุทธิ	ช่วงเงินได้สุทธิ แต่ละชั้น	อัตราภาษี ร้อยละ	ภาษีแต่ละชั้น เงินได้สุทธิ	ภาษีสะสม สูงสุดของชั้น
1 - 150,000	150,000	ได้รับยกเว้น	-	-
150,001 - 500,000	350,000	10	35,000	35,000
500,001 - 1,000,000	500,000	20	100,000	135,000
1,000,001 - 4,000,000	3,000,000	30	900,000	1,035,000
4,000,001 บาทขึ้นไป	-	37	-	-

เมื่อคำนวณตามอัตราภาษีตามตารางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแล้ว นายปานต้องเสียภาษีทั้งหมด 23,500 บาท $((385,000 - 150,000) \times 10\%)$ ซึ่งแปลว่า ถ้ากิจการรัฐข้อมูลค่าลดหย่อนทั้งหมดของนายปานแล้ว นายปานจะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เดือนละ 1,958.33 บาท $(23,500/12)$

แต่ถ้านายปานเกิดไม่แจ้งข้อมูลในข้อ 3 ให้ทางกิจการรับรู้ เมื่อฝ่ายบุคคลนำไปคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายในแต่ละเดือน นายปานก็จะมีเงินได้สุทธิเพิ่มขึ้นเป็น 510,000 บาท และจะต้องเสียภาษีทั้งหมด...

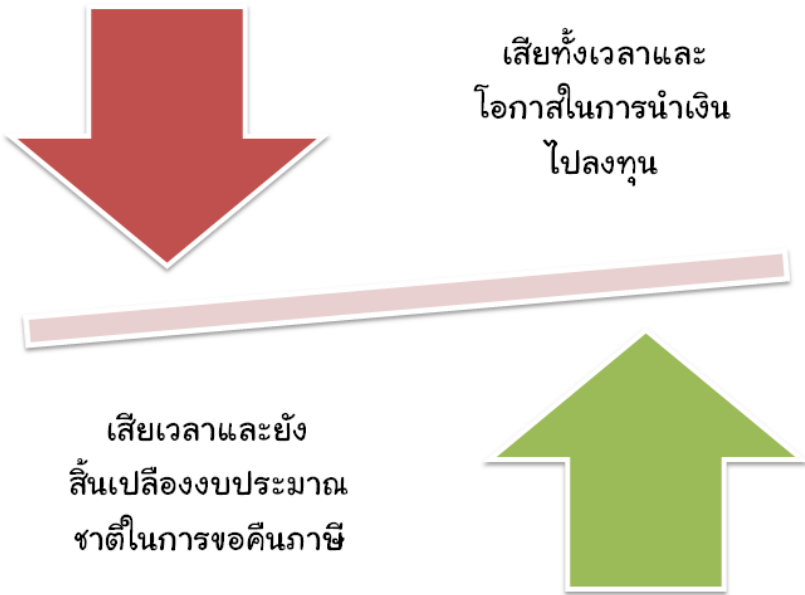
$$((500,000 - 150,000) \times 10\%) + (10,000 \times 20\%)$$

หรือเท่ากับ 37,000 บาท และจะถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เดือนละ 3,083.33 บาท $(37,000/12)$ หรือเพิ่มขึ้นจากเดิมเดือนละประมาณ 1,000 บาท

พอถึงปีถัดไป เมื่อนายปานกรอกแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ก็ต้องไปทำเรื่องขอคืนภาษีที่ตัวเองได้ถูกหักเกินไว้จำนวน 13,500 บาทอีกทีหนึ่ง

และนั่นก็คือที่มาของชื่อตอนนี้อย่าง “มาหยุดจ่ายภาษีกัน” โดยผมไม่ได้หมายถึงให้หนีภาษีนะครับ (พี่ๆ สรรพากรคงค้อนผมหลายควับ) แต่ผมหมายถึง “หยุดจ่ายภาษีเกินซะที” จะได้ไม่ต้องเสียเวลาไปขอคืนให้ยุ่งยากไงละครับ อธิ

ที่นี้อาจจะมีคนแย้งผมว่า เราก็ปล่อยให้หักภาษีไว้เกินก็ไม่เป็นไรนี่นา พอตอนสิ้นปีก็ขอคืนได้อยู่แล้ว เคยทำแบบนี้มาทุกๆ ปี ก็ไม่มีปัญหาอะไร ผมเห็นด้วยครับ ที่ว่ายังไงเงินตรงส่วนนี้คุณก็ได้คืนแน่นอน แต่ว่าคุณต้องเสียเวลาและเสียโอกาสมากแค่ไหน ลองมาดูภาพด้านล่างแล้วลองคิดดูนะครับ

1. ผลประโยชน์ของตัวเอง “เสียทั้งเวลาและโอกาส” ลองคิดดูสิครับว่า คุณต้องรออีกกี่เดือนกว่าจะได้เงินภาษีคืน แทนที่จะได้คืนทุกๆ เดือนโดยไม่ต้องเสียอะไร และถ้า

คุณสามารถนำเงินในส่วนนี้ไปลงทุนได้ผลตอบแทนสูงๆ ได้อีกต่อหนึ่ง คิดๆ ดูแล้วก็น่าเสียดาย
ใช่ไหมล่ะครับ

2. ผลประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ไม่ว่าจะเป็นการลดขั้นตอนการทำงานของ
เจ้าหน้าที่สรรพากรลง ทำให้มีเวลามากขึ้นในการทำงานส่วนอื่น แถมยังไม่ต้องเปลือง
ทรัพยากรต่างๆ ไม่ว่าจะเอกสาร กระดาษที่ต้องยื่นเพื่อให้กับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ถ้าลดการใช้
จ่ายพวกนี้ได้ ผมว่าก็เป็นกรวิธีช่วยเหลือชาติแบบง่ายๆ อีกทางหนึ่งได้เหมือนกัน :)

ถ้าเกิด “มนุษย์เงินเดือน” ทุกคนสามารถทำได้แบบนี้จริงๆ ก็เรียกได้ว่าหมดเวลากับ
การที่เราต้องมานั่งขอคืนภาษีและมานั่งรอให้สรรพากรคืนภาษี เรียกว่า ประหยัดทั้งเขาและ
เรา ค่ะยิ่งกว่าคุ้มใช่ไหมล่ะครับ ^^

บทสรุป

ท้ายที่สุดนี้ ผมขอสรุปประเด็นสำคัญทั้งหมดจากตอนก่อนหน้าทั้งหมด รวมถึงขั้นตอนในการวางแผนภาษี พร้อมกับยกตัวอย่างให้ฟังไปพร้อมๆ กันเลยที่เดียวดีกว่าครับ

เริ่มต้นจาก “รายได้”

ลำดับแรกที่สำคัญที่สุดในการวางแผนภาษีของมนุษย์เงินเดือนทุกคน ก็คือ ลองถามตัวเองก่อนว่า เราได้รับ “รายได้ (เงินเดือน)” และ “ผลประโยชน์ส่วนเพิ่ม” ในแต่ละปีเป็นจำนวนเท่าไรกันแน่

การเริ่มต้นโดยสำรวจรายได้ของตัวเองก่อนนั้น เพื่อที่เราจะได้วางแผนการออมเงิน และวางแผนการหักลดหย่อนได้ง่ายขึ้น เนื่องจากมีค่าลดหย่อนบางตัวที่กฎหมายให้สิทธิโดยอ้างอิงจากเงินได้ของเรา

ดังนั้น ถ้าคุณยังไม่รู้ว่าตัวเองมีรายได้ในแต่ละปีเท่าไร แล้วคุณจะเริ่มต้นวางแผนลดหย่อนภาษีได้ยังไงล่ะ จริงไหมล่ะครับ :)

ค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนพื้นฐานที่ควรรู้

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายที่กฎหมายให้สิทธิในการนำมาหักจากรายได้ของเรานั้น ถูกกำหนดเพดานไว้ที่ **อัตรา 40% แต่ไม่เกิน 60,000 บาท** ดังนั้น ถ้าหากคุณมีเงินได้มากกว่า 150,000 บาทต่อปีแล้วล่ะก็ เตรียมใจไว้ได้เลยว่าคุณจะหักสามารถค่าใช้จ่ายได้แค่ 60,000 บาทเท่านั้นเอง

ค่าลดหย่อน

สำหรับค่าลดหย่อนที่ “มนุษย์เงินเดือน” ทุกคนได้ใช้แน่นอนนั้น คือ **ค่าลดหย่อนส่วนตัวของผู้มีเงินได้จำนวน 30,000 บาท**

นอกจากนั้น คุณยังมีค่าลดหย่อนอื่นๆที่สามารถนำไปลดหย่อนได้ (ถ้ามี) ดังนี้

1. ค่าลดหย่อนบิดามารดา
2. ค่าลดหย่อนคู่สมรส

3. ค่าลดหย่อนบุตร

4. ค่าลดหย่อนผู้พิการ ในกรณีที่มีภาระเลี้ยงดูผู้พิการ

โดยรายละเอียดของการหักลดหย่อนในส่วนนี้นั้น คุณสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากร หรือที่ http://www.rd.go.th/publish/557_0.html ครับ

ค่าลดหย่อนที่เป็นการ “ออมเงิน”

ค่าลดหย่อนการออม = ค่าลดหย่อนเก็บเล็กผสมน้อย

การวางแผนภาษีและการออมของมนุษย์เงินเดือนนั้น จะมีพระเอกที่ชื่อว่า “ค่าลดหย่อน” ซึ่งจากบทความที่ผ่านมา ผมมักจะแนะนำให้หาค่าลดหย่อนที่มีลักษณะของการออมเงินระยะยาว เพราะค่าลดหย่อนประเภทนี้ จะทำให้เราได้รับผลประโยชน์เป็น 2 เท่า คือ การออมเงินที่จะช่วยให้เรามีเงินเก็บสะสมในอนาคต และการประหยัดภาษีในแต่ละปีไปพร้อมๆ กัน โดยค่าลดหย่อนที่เป็นการออมทั้งหมดนั้น มีรายละเอียดและเงื่อนไขโดยสรุปดังนี้ครับ

รายการ	จำนวนเงินที่หักลดหย่อนได้สูงสุด
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	ไม่เกิน 9,000 บาท ต่อปี
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	อัตรา 15% ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	ไม่เกิน 500,000 บาท
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)	อัตรา 15% ของเงินได้แต่ไม่เกิน 500,000 บาท
เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ	อัตรา 15% ของเงินได้แต่ไม่เกิน 200,000 บาท
เบี้ยประกันชีวิต	ไม่เกิน 100,000 บาท

หมายเหตุ : โดยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และประกันชีวิตแบบบำนาญ เมื่อรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท

สำหรับคำแนะนำในการจัดสรรเงินเพื่อใช้ในค่าลดหย่อนที่เป็นการออมนั้น ควรพิจารณาโดยอ้างอิงจากรายได้และความต้องการของคุณเป็นหลัก ร่วมกับการพิจารณาจากความเสี่ยงที่คุณยอมรับได้ เช่น ถ้าคุณอายุยังน้อย สามารถยอมรับความเสี่ยงได้มาก คุณก็สามารถเน้นลงทุนในค่าลดหย่อนที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อให้ได้รับโอกาสที่ได้ผลตอบแทนสูงกว่า เช่น LTF หรือ RMF ที่เน้นลงทุนในหุ้น ก็ได้ครับ

อย่าลืมกรอกรายการ “แบบแจ้งรายการ เพื่อการหักลดหย่อน”

หลังจากที่คุณวางแผนการออมเงินในข้อ 3. เสร็จแล้ว ก็อย่าลืมกรอกรายการ “แบบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อน” หรือ “ล.ย.01” ให้กับทางฝ่ายบุคคลด้วยนะครับ เพื่อแจ้งให้ทราบว่า มีค่าลดหย่อนอะไรบ้างที่เรานำมาใช้ จะได้นำไปคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายได้ถูกต้อง และทำให้เราประหยัดเวลาไม่ต้องไปติดต่อขอคืนภาษีย้อนหลัง

คอยทบทวนและแก้ไขเสมอ ๆ

ขั้นตอนสุดท้ายก็คืออย่าลืมคอยปรับปรุงและวางแผนการออมของคุณอยู่เสมอในแต่ละปีครับ เพื่อให้จะได้ผลประโยชน์สูงสุดและวางแผนได้อย่างรัดกุมที่สุด หากคุณสามารถทำทั้ง 5 ข้อนี้แล้วล่ะก็ คอยดูเงินออมเพิ่มขึ้นในแต่ละปี และจำนวนภาษีที่ต้องจ่ายลดลงไปได้เลยครับ รับรองว่าหายเหนื่อยอย่างแน่นอน

ทีนี้เราลองมาดูตัวอย่างเพื่อประกอบความเข้าใจเพิ่มเติมดีกว่าครับ

1. นายปาน อายุ 30 ปี ปัจจุบันเป็นมนุษย์เงินเดือน ได้รับเงินเดือนเดือนละ 50,000 บาท และมีประโยชน์ส่วนเพิ่มคือ บริษัทออกค่าเช่าบ้านให้เดือนละ 10,000 บาท
2. ปัจจุบัน นายปาน มีสถานภาพโสด ไม่มีภาระใดๆ ยกเว้นแต่ภาระหัวใจ (ฮิ้ววววว) สรุปคือยังไม่มีลูก ภรรยา และบุคคลที่ต้องดูแลครับ

โดยขั้นตอนการคำนวณและวางแผนภาษีประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ครับ

เงินได้

ขั้นตอนแรกคือเริ่มต้นจากการคำนวณเงินได้ของนายปานในแต่ละปี จะเห็นว่าจากตัวอย่างที่ให้มานั้น นายปานมีรายได้ทั้งหมด 720,000 บาท

ค่าลดหย่อนและค่าใช้จ่าย

นายปานสามารถหักลดหย่อนได้ไม่เกิน 60,000 บาทและลดหย่อนส่วนตัวจำนวน 30,000 บาทรวมเป็น 90,000 บาท

วางแผนค่าลดหย่อนที่เป็นการออม

พิจารณาค่าลดหย่อนในส่วนของ การออมเงิน ที่นายป่านสามารถลดหย่อนได้ตาม กฎหมาย สรุปออกมาได้ดังนี้

รายการ	ลดหย่อนสูงสุดได้ตามกฎหมาย
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	9,000.00
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	108,000.00
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	284,000.00
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)	108,000.00
เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ	108,000.00
เบี้ยประกันชีวิต	100,000.00

หมายเหตุ : โดยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และประกันชีวิตแบบบำนาญ

เมื่อรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท

ค่าลดหย่อนตามกฎหมาย เปรียบเทียบกับ

ค่าลดหย่อนจริงที่นายป่านวางแผนในระหว่างปี

รายการ	ลดหย่อนสูงสุด (กฎหมาย)	วางแผนภาษี (นายปาน)
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	๑,000.00	๑,000.00
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	108,000.00	100,000.00
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	500,000.00	30,000.00
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)	108,000.00	50,000.00
เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ	108,000.00	20,000.00
เบี้ยประกันชีวิต	100,000.00	50,000.00
รวมทั้งสิ้น		25๑,000.00

แจ้งรายการลดหย่อนและทบทวนแผนการออม

หลังจากที่นายปานได้วางแผนการลดหย่อนที่เป็นการออมแล้ว ก็อย่าลืมแจ้งรายการทั้งหมดในแบบฟอร์มลดหย่อนให้กับทางฝ่ายบุคคล และคอยทบทวนความสามารถในการออมและแผนการวางภาษีอย่างสม่ำเสมอ

จริงๆ แล้วการวางแผนภาษีของมนุษย์เงินเดือนทุกคนนั้น ก็ดูเหมือนว่าจะเข้าใจได้ง่ายๆ แต่ก็ยังมีอีกหลายคนที่ยังทำไม่ได้ หรือว่ายังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของตัวเองได้ ก็ยังไม่ต้องเครียดนะครับ ค่อยๆ ปรับปรุง วางแผนไปเรื่อยๆ ผมคิดว่าอีกไม่นานทุกคนก็สามารถจะวางแผนภาษีและมีเงินออมกันทุกๆ คนนะครับ

ที่จริงแล้ว บทความที่นำมาเขียนเป็นหนังสือเล่มนี้ เกิดจากความต้องการของผมที่อยากให้ทุกคนมองการเสียภาษีเป็นเรื่องน่าสนุกและทำความเข้าใจได้ง่ายๆ เพราะถ้าหากเรา

ไม่ยอมทำความเข้าใจกับมันแล้ว เมื่อถึงเวลาที่เราจะต้องเจอกับปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่ทำให้ต้องเสียภาษีเป็นจำนวนมาก ถึงตอนนั้นจะแก้ไขอะไรก็คงจะไม่ทันแล้วล่ะครับ

ดังนั้นหลังจากที่อ่านหนังสือเล่มนี้จบแล้ว ผมหวังว่าภาษีและการออมจะเป็นเพื่อนสนิทที่ผู้อ่านรู้จักดี และคอยจัดการแก้ไขให้เอื้อผลประโยชน์กับตัวผู้อ่านได้มากที่สุด พอทุกๆ สิ้นเดือนหรือสิ้นปี เห็นเงินออมและภาษีก็ได้ยิ้มออกกันทุกท่านครับ :)

เกี่ยวกับผู้เขียน

"TaxBugnoms" เป็นชื่อในโลกออนไลน์ของนักเขียนนามปากกาว่า "นายบั๊กหนอม" (BugnomS) ผู้เป็นเจ้าของบล็อกชื่อประหลาดๆว่า "บล็อกภาษีข้างถนน" ซึ่งเป็นบล็อกรวมเรื่องราวและประสบการณ์ที่สั่งสมมาจากการทำงานในแวดวง ภาษี บัญชี การเงิน การลงทุน...

ที่มาของชื่อ "TaxBugnoms" นั้นมาจากคำว่า Tax ที่แปลว่า ภาษี ส่วน Bugnoms ก็เป็นชื่อของนายหนอม ดังนั้นเมื่อ "ภาษี" มารวมกับ "บั๊กหนอม" ก็เลยกลายเป็น TaxBugnoms นั้นเอง (ถ่ายเกินไปหรือเปล่า TWT)

บั๊กหนอมจบการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโทด้านการบัญชีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีประสบการณ์ทำงานผ่านร้อนผ่านหนาวมาเกือบๆ 10 ปี ทั้งทางด้านภาษี บัญชี และสอบบัญชี ควบคู่ไปกับการสั่งสมประสบการณ์ในการลงทุน

สุดท้ายนี้ก็อย่าลืมแวะเวียนทักทาย ติดตามผลงาน และพูดคุยกับนายบั๊กหนอม ได้ที่ "บล็อกภาษีข้างถนน" และ "Facebook" ตามนี้เลยครับ

<http://tax.bugnoms.com/>

<http://www.facebook.com/TaxBugnoms>

เร็ว ๆ นี้!

เตรียมพบกับผลงานเกี่ยวกับการเงินอ่านง่าย ๆ สบายอารมณ์

โดย Taxbugnoms

ในรูปแบบหนังสือเล่มที่ร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

หนังสือที่กำลังจะวางแผง อย่าลืมหาค้นตามนะครับ!

1. **ตัดภาษี มีเงินออม : TaxBugnoms ช่วยได้** ในรูปแบบหนังสือเล่ม
(หนังสือที่จะช่วยให้มนุษย์เงินเดือนมีเงินออม และลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา)

2. **Money Can Grow เงินน้อยก็รวยได้**
(สำหรับคนที่อยากรวย แต่มีรายรับน้อย แล้วจะรวยได้อย่างไรดี เล่มนี้มีคำตอบ)

3. **ลดภาษีนิติบุคคล**

(ประเด็นสุดฮิตที่เจ้าของธุรกิจ นักบัญชีอยากรู้
จะลดภาษีนิติบุคคลอย่างไรให้จ่ายน้อยที่สุด)

และเล่มอื่นๆ อีกมากมาย

ตั้งตารอคอยกันได้ที่

<http://www.facebook.com/TaxBugnoms>

รบกวนขอคะแนนโหวต

ขอหนังสือเล่มนี้ โปรดโหวตให้ "บล็อกภาษีข้างถนน"

ในการแข่งขัน Thailand Blog Awards 2012

คลิกที่นี่ อ่านวิธีโหวต

<http://tax.bugnoms.com/journal/vote-for-taxbugnoms-tba-2012/>

ขอบคุณมาก ๆ ครับ

จาก TaxBugNoms

แจกฟรี!!

ตัดภาษี

Save Up & Cut Tax with TaxBugnoms

มีเงินออม

: TaxBugnoms ช่วยได้

เคล็ดลับในการออม และภาษี
เพื่ออนาคตที่สดใสของมนุษย์เงินเดือน

โดย TaxBugnoms

ขอบคุณมาก ๆ ครับ

ชอบแล้ว share ได้เลยครับ

